

ONZE VOGELS

44e jaargang no. 5, 1983

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

se/

De/

BONDSBUREAU

Aletta Jacobsstraat 4, Postbus 74,
4600 AB Bergen op Zoom,
gironummer 1148324, telefoon 01640-35007.
Geopend 08.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 15.00 uur.
's Zaterdags gesloten.

ERELEDEN

A.L. van Liempd (erevoorz.), A. Dommerholt,
J.J. Krol, A.J.F. Lammerse, E.J. Lensink,
Joh. M. van Pelt en A.F. Smit.

DAGELIJKS BESTUUR

Voorzitter: W.J. Mulder, Verwerstraat 39,
7415 RZ Deventer, telefoon (05700) 23648.
Secretaris: H. de Geus, Amersfoortsestraat 71,
3772 CH Barneveld, telefoon (03420) 16160.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44,
4621 AT Bergen op Zoom, telefoon (01640) 34663.
2e Voorzitter: D.J. van der Molen, Gentiaan 5,
7721 HA Dalfsen, telefoon (05293) 1257.
Commissaris: M.N.Th. Brouwer, Wouwseweg 5a,
4661 VM Halsteren, telefoon (01641) 3326.

DISTRICTSVOORZITTERS (leden bondsbestuur)

District Groningen: R.P. Smith, Zuiderveen 36a,
9673 EL Winschoten, telefoon (05970) 13583.
District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 8,
8801 MJ Franeker, telefoon (05170) 2968.
District Drenthe: J.H. Heijnen, W. Groistraat 126,
7885 EL Barger Oosterveld, telefoon (05910) 25420.
District Overijssel: A.M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41,
7481 GG Haaksbergen, telefoon (05427) 13006.
District Gelderland: P. Vierhuis, Veldkersmeen 22,
3844 RB Harderwijk, telefoon (03410) 16068.
District Utrecht: C. van Lunteren, Vlasoord 13,
3991 XC Houten, telefoon (03403) 2608.
District Noord-Holland: G.F. Huner,
Bickerstraat 60, 1701 EG Heerhugowaard,
telefoon (02207) 11398.
District Zuid-Holland: G.C. Goedschalk,
Akeleistraat 148, 2565 PC Den Haag,
telefoon (070) 681670.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchillweg 4,
4561 WN Hulst, telefoon (01140) 13816.
District West Noord-Brabant: J.C.W. Luijsterburg,
Nieuweweg 23, 4631 TC Hoogerheide,
telefoon (01646) 3117.
District Oost Noord-Brabant: J.C. Vos, Braillestraat 2,
5361 AK Grave, telefoon (08860) 2978.
District Limburg: H.J. Nooijen, Reigerstraat 29,
5932 VX Tegelen, telefoon (077) 33458.

SECRETARIATEN TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur-, vorm- en postuurkanaries:

Tj. Boersma, Verzetstraat 13, 8923 CP Leeuwarden,
telefoon (058) 666037.

Tropen, parkieten etc.:

G. v.d. Meijden, Kempenlandstr. 27, 5283 CK Boxtel,
telefoon (04116) 74529.

Zangkanaries:

W.J. Vermeij, Leppa 36, 9204 JE Drachten,
telefoon (05120) 17242.

ONZI

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

LIDMAATSCHAP

Zij die in **Nederland** woonachtig zijn en lid wensen te worden van de NBvV, wenden zich tot de secretaris van een in de plaats van inwoning gevestigde afdeling. Naam en adres worden gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Zij die in het **buitenland** woonachtig zijn, kunnen verspreid lid worden door overmaking van het hier onder genoemde bedrag.

België: Bfr. 600,-, bij vooruitbetaling op onze postrekening nr. 000-0156074-01, bij het bestuur der postcheck te Brussel 1.

Overige landen: Hfl. 42,50, bij vooruitbetaling per internationale postwissel aan het bondsbureau NBvV. Indien men het maandblad per luchtpost wil ontvangen, wordt een extra tarief volgens PTT-kosten berekend.

Alle tarieven gelden per kalenderjaar.

SPECIALCLUBS

Het lidmaatschap van de speciaalclubs is voorbehouden aan hen die reeds lid van de NBvV zijn. Voor verdere inlichtingen c.q. opgave lidmaatschap, wend men zich uitsluitend tot onderstaande secretariaten.

Europese vogels en hun hybriden

G.J. Veenhuizen, Groenestraat 20,
3861 CM Nijkerk, telefoon (03494) 56047
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Gras- en Grote parkieten

J.F.R. Burm, Burg. Geirnaerdstraat 23,
4564 CR St. Jansteen, telefoon (01140) 14229
Entree f 5,-

Insecten- en vruchtenetende vogels

A.P. Wessels, Postbus 1591,
3000 BN Rotterdam, telefoon (010) 671124
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Japanse meeuwen

A. Kok, Pals 29,
6931 DJ Westervoort, telefoon (08303) 2358.
Contributie f 17,50 per jaar, entree f 5,-

Vorm- en Postuurkanaries

J.H. Wiersma, Brinkstraat 53,
3881 BP Putten, telefoon (03418) 51880
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Zebravinken

J.G.J. van Valkenburg, Mergellaan 16,
3432 ZM Nieuwegein, telefoon (03402) 39770
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

ABONNEMENTEN

Losse abonnementen op het maandblad f 32,50 per kalenderjaar. Overmaking bij vooruitbetaling op giro 1148324 t.n.v. NBvV en onder vermelding abonnementsnummer. Reeds verschenen nummers van een jaargang worden nagezonden en vervolgens elke maand tot met december.

VOGELS

ISSN 0030-3224

BLAD VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 51.000)

REDACTIE

J. E. van Berkel
hr. Walraven
redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van ingeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud in hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties – ook die van leden en abonnees – moet een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere lichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de BvV. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', van zuivere particuliere aard zie onder 'Vraag en Aanbod'.

VRAAGEN OVER?

WATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Jaasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.

ARZERS aan: E. de Koning, Vrouwenweg 16, 3222 LK Leiden.

LEURKANARIES aan: J.A. Barsch, Binnenhof 26, 335 TN Nijmegen.

ORM- EN POSTUURKANARIES aan: H.K. v.d. Wal, lozartstraat 4, 8916 HC Leeuwarden.

EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN
ASTAARDEN, GROTE PARKIETEN EN

GAPORNIDEN aan: D.A. Duivis, St. Josephstraat 46, 3472 SG Teteringen.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN HUN
ASTAARDEN aan: P.J.F. Klören, Meidoornweg 10, 3968 CN Soest.

TROPISCHE VOGELS EN HUN BASTAARDEN aan:
L. Schuurhuis, Drecht 23, 8032 CH Zwolle.

RUCHTEN- EN INSECTENETERS aan: E.M. Wessels,
Leijenhage 87, 3085 CG Rotterdam.

RASPARKIETEN aan: S. Harkema, Prov. weg 29a,
3777 PA Heiligerlee.

Postzegels voor antwoord bijsluiten.
Een retourport, dan ook geen antwoord!
Deze regel geldt ook voor vragen aan auteurs etc.

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is
geschreven in het verenigingsregister van de Kamer
in Koophandel en Fabrieken te Breda, onder
nummer V-280824.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op
20 juni 1983.

IN DIT NUMMER

	pag.
Molonetispreeuw	196
De Blauwkeelvliegenvanger	197
Viooltjes lori eigen kweek	199
De N.B.v.V. Dichterbij V	200
U.V straling uit buislamp	201
Een geslaagde kweek met de Grenadierwever	203
De Yorkshire	204
Voortplantings- en uitscheidingsorganen van de vogels	206
Zebra vinken in 50 kleurslagen	209
Perkplanten een fleurig verschijnsel	210
Kleurkanaries: klassieke kleuren III	211
Van het district Oost noord Brabant	212
Japanse meeuwenclub	213
Kalender 1983 Geelkopamazone	214
Succes met 'Lorre'	215
De zanglijster	216
De Guayaquil parkiet	218
Kweekervaringen met tropische duiven	223
Voliere van de maand	226
Dragers van kleur bij vogels	228
Praten over de bastaardkweek	230
Van de technische commissies, C.O.M. Nederland	231
Korte berichten	232
Chinese Ridderspoor	233
Vraag en aanbod	234

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
CéDé Vogelvoeders b.v.	198
Blankesteyn's Pet Farm b.v., W. Rouppe van der Voort, Maroy-Zoo, Jan Vis,	
F. Thijssen Mill, Siem van 't Hart, Gehu	202
Wolro-Luchtreiniging, Fauna	208
Dijks	210
G.R. Celeckwa	214
Fauna Metaalwaren b.v.	231
Bogena Waalwijk	232
CéDé eiwoeders	233
404	234
V.V.R. Vogelvoederfabriek, Internationale hobby-boekhandel, Kasper faunafood	256
Onri Mondo, W. Rouppe van der Voort, van Keulen	237
Conditio, Rein v.d. Veen, Fish- and Birdshop,	
Animali, Crea	238
N.B.v.V.-Service, N.B.v.V. Boekenservice	239
Witte Molen	240

Foto voorplaat: Molonetispreeuw
C. Scholtz/v. 't Hart

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59, 3100 AB Schiedam - Telefoon (010) 62 29 22.

Molonetispreeuw

Scissirostrum dubium dubium.

Eng. Scissorbill starling
Duits. Schmalschnabel stare.

tekst: G.M. Essenberg Foto: C. Scholtz/v 't Hart

Deze zeldzame vogel die dit jaar voor het eerst op de Bondskampioen, Vogel '83, te zien was, behoort tot de familie Sturnidae - Spreeuwen. Zij behoren tot het aparte geslacht *Scissirostrum* en hiervan is slechts één soort waargenomen. De Molonetispreeuw - (*Scissirostrum d. dubium*) komt alleen voor in de bergplantages van Celebes. Een ondersoort waarvan geen Nederlandse naam bestaat is de *Scissirostrum d. pelingense*, deze vogel komt voor op de eilandjes Togian en Peling, en ten oosten van Celebes.

De vogels behoren echt tot een van de aparte eilandbewoners die vaak geïsoleerd leven en daarom een geheel eigen levensstijl bezitten.

Vergelijk maar eens de vogels en dieren van de Galapagoseilanden, ook deze vogels en dieren bezitten een geheel eigen levensstijl.

De gehele vogel is anders dan men van spreeuwen verwacht. Vooral als men de snavel bekijkt, dan gaan er toch twijfels bestaan of we wel echt met spreeuwen te maken hebben.

Ook ik had deze twijfels en om deze weg te werken heb ik eerst de Checklist of Birds of the World van J.L. Peters

gepakt en deze uitvoerig bestudeerd, hieruit bleek dat deze vogel echt wel tot de spreeuwenfamilie hoort.

Duidelijk leest men dat deze vogel behoort tot de typische eilandbewoners van Celebes.

Geslachtsverschil is niet of nauwelijks waarneembaar, er is iets te zien van formaatverschil en ook de vogels met verschillende afmetingen gaan bij elkaar zitten, maar of men dan met een paar vogels te maken heeft dit moet de praktijk nog uitmaken.

De hoofdkleur is prachtig glanzend grijs (zo glad als een rijstvogel kan zitten), op de achterrug en stuit is een

fijn rode streeptekening te zien die de lengterichting van het lichaam loopt. Doordat de 2e - 3e en 4e korte slagpennen vrij klein en de grote slagpennen extra lang zijn, zijn de vleugels apart van vorm en is de rug en stuitkening goed zichtbaar. De staartbruingrijs en loopt vrij lang uit in een punt. De totale lengte van de vogel ongeveer 20 cm.

De opvallende snavel is okergeel als de basis tot uitlopend naar zachtoranje. De poten zijn ook gelig met zwart nagels. De ogen zijn roodbruin.

Over de snavel wil ik wel enige rege extra wijden, deze valt immers h

eeste op. De bovensnavel is opvallend hoog ingeplant aan de kop, zovende lijkt die meer op een zaadersnavel zoals van een kardinaal of srbijter. De lengte van de snavel lijkt die van een specht, ook is hij vrij zvig. Aan de bovensnavel zien we ik aan weerszijden een ondiepe groef pen die van snavelpunt naar de basis opt. Al met al, een aparte spreeuw. e levensgewoonten zijn ook al vrij iek, op echte spreeuwenmanier len zij in groepjes (dit is niet ongeon), maar het gebruik van hun snavel is wel apart. e vogels zoeken nl. in groepjes de bomen van de plantages op, hierhakken zij op spechtenmanier holten

en gebruiken deze voor de nestbouw. Dus niet om voedsel te vergaren, zoals u misschien wel zou denken. Het hoofdvoedsel van deze vogels bestaat niet uit insecten, maar uit vruchten en grove granen of zaden. Wat insecten zullen wel gegeten worden waarschijnlijk in de broedtijd, maar hierover is niets bekend. In sommige bomen is waargenomen, dat de vogels wel honderd holten hadden uitgehakt, dit duidt weer duidelijk op koloniebroeders. U ziet dat deze vogels hoog ontwikkeld zijn zoals dat in het algemeen met de spreeuwen het geval is. Vele vogels die vrij primitief op de geïsoleerde eilanden woonden, zijn reeds lang uitge-

storven, maar de Molonetispreeuw heeft het tot nog toe goed volgehouden. In gevangenschap is deze vogel nog niet tot voortplanting gekomen, maar men doet er alles aan, om deze toch vrij zeldzame vogels tot broeden te krijgen. Lukt dat niet, laat dan a.u.b. deze vogels thuis waar ze horen, op het mooie eiland Celebes.

Literatuur:
Het leven der dieren, deel IX vogels 3 - Grzimek - uitg. Spectrum. De wereld der dieren - vogels, Gilliard - uitg. Gaade 1959. Die Gefiederte Welt no. 7 juli 1982 Check - list of birds of the World Peters vol. XV

De Blauwkeelvliegenvanger

(*Muscicapa rubeculoides*)

tekst: Ed. Wessels
foto: H. Bielfeld.

Deze Vliegenvanger is een van de 300 soorten van de familie 'Muscicapidae' welke verdeeld is over 4 families. Merkend voor alle Vliegenvangers de vrij brede snavel omgeven met korte borstelharen, noodzakelijk voor het vangen van de vele insecten, waarmee ze zich voeden. Het verspreidingsgebied van deze vogelsoorten is zeer groot over heel Europa, Azië en Afrika komen Vliegenvangers voor. Echter niet in Amerika, wel met daar een soortgelijke groep vogels voor nl. de Tyrannen.

De biotoop van Vliegenvangers is in hoofdzaak bosgebied, zowel loof- als naaldbossen, vooral in de onderbegroeiing komen ze voor, en zoeken daar hun voedsel, bestaande uit allerhande soorten levende insecten. De meeste soorten zijn trekvogels. Uit de gematigde streken trekken ze tegen de winter naar zuidelijker streken, waar meer voedsel te vinden is. Vliegenvangers zijn van nature echte individualisten, hij of zij leeft alleen in een afgebakend territorium. Sociale verhoudingen, zoals bijv. bij prachtvinken, komen niet voor. Zelfs in de broedtijd zijn ze tegenover hun partner nog erg agressief. Het grootbrengen van hun jongen is dan ook geheel een zaak voor het popje. De broedtijd van Vliegenvangers valt van april tot juli, afhankelijk van de klimatologische omstandigheden. Het zijn min of meer holenbroeders, er worden meestal 3-6 eieren gelegd, welke na 12 tot 13 dagen uitkomen, de opfok geschiedt geheel met levende insecten. Uit dit alles zal U wel blijken, dat het broeden met deze vogels in gevangenschap een erg moeilijke aangelegenheid is en voor zover ik weet in een beperkte ruimte nog niet is voorgekomen.

Nu wat meer over de Blauwkeelvliegenvanger, zoals afgebeeld op de kleurplaat. Een pracht van een vogeltje van ongeveer 14 cm., afkomstig uit het Himalajagebied in Midden Azië met een overwinteringsgebied dat veel zuidelijker ligt nl. in Z. India en Sri Lanka. De pop is aan de bovenzijde olijfgroen i.p.v. blauw, de onderzijde is meer okerbruin. Deze vogeltjes zijn heel leuke zangertjes, waarbij ook de popjes welluidend van zich laten horen. Hoewel deze vogels zelden ingevoerd worden, zijn het wel die alleen in handen van echte liefhebbers thuishoren, het zijn zeer delicate vogeltjes, die een heel bijzondere verzorging nodig hebben. Het op voer brengen vereist zeer veel zorg en inzicht. Uit ervaring weet ik, dat jonge vogels gemakkelijker op voer te brengen zijn, dan oudere exemplaren, deze blijven zeer schuw en wennen nooit aan het door ons verstrekte voer. Bij invoer verstrekken we aanvankelijk alleen levend voer, als meelwormen, buffalowormen mieren-eieren en verder allerlei levende insecten, dit alles aangevuld met universeelvoer eventueel vermengd met hardgekookt ei, als we dit alles doorelkaar mengen. Leren ze vanzelf universeelvoer eten. Bij mij lukte dit altijd erg goed, tenminste met jonge exemplaren.

Deze vogels, maar dan alleen in handen van zeer deskundige liefhebbers, kunnen ons zeer veel genoegen geven, en mits goed en met inzicht verzorgd kunnen ze lang in leven blijven.

CéDé-Mix de complete mix voor tropische vogels, parkieten en wildzang.

CéDé-Mix is speciaal ontwikkeld voor tropische vogels, grote en kleine parkieten en wildzangvogels en is niet voor kanariasoorten bestemd. CéDé-Mix dient voor veel van deze vogelsoorten als een aanvulling in het dagrantsoen. De zaadmengsels voor tropenvogels en parkieten kunnen in het dagrantsoen vaak niet voorzien in een voldoende gevarieerd eiwitgehalte, gezien de eetgewoonte van deze vogelsoorten.

Ook voor vruchten/insekteneters en wildzang zijn in de praktijk niet voldoende noodzakelijke eiwitbouwstenen in het dagrantsoen voorhanden. CéDé-Mix kan door toevoeging aan het CéDé Eivoer (volgens gebruiksaanwijzing) in deze behoefte voorzien.

**Duidelijk dient er op
gewezen, dat CéDé-Mix moet**

**worden gezien als een verlengstuk
van CéDé Eivoer en niet is afgestemd
op andere soorten en merken.**

CéDé-Mix is voor de diverse vogelsoorten een smakelijk voedsel, dat met graagte wordt opgenomen. Zelfs de meest verweerde en moeilijke zachtvoedereters zullen CéDé Eivoer + CéDé-Mix goed opnemen.

Langdurige praktijkproeven en onderzoek liggen ten grondslag aan de ontwikkeling van CéDé-Mix. Vele vogelliefhebbers in binnen- en buitenland hebben het laatste 1½ jaar hier hun welwillende medewerking aan verleend en verbetering van kweekresultaten geconstateerd. Zelfs met moeilijk kweekbare soorten bleek men op vele plaatsen nu wel succes te hebben.

Gebruiksaanwijzing:

Voor zaadetende tropenvogels

Basis voedsel tropenzaadmengsel.

Bijvoeding:

2 delen CéDé Eivoer mengen met 1 deel CéDé Mix.

In kweek- en ruitijd iedere dag verstrekken. In rusttijd 2 maal per week.

Voor vruchten/insekteneters

CéDé-Mix puur verstrekken naast de gebruikelijke vruchten en levend voer.

Voor wildzangvogels

Basis rantsoen wildzangzaadmengsel.

Bijvoeding:

1 deel CéDé Eivoer mengen met 1 deel CéDé-Mix. In kweek- en ruitijd iedere dag verstrekken. In koude perioden voor buiten verblijvende vogels kan CéDé-Mix puur aan wildzang worden verstrekt.

Voor grote en kleine parkieten

Basis voedsel parkietenzaad grof of fijn. Bijvoeding: 2 delen CéDé Eivoer mengen met 1 deel CéDé-Mix. Kweek- en ruitijd iedere dag. Rusttijd 2 maal per week.

CéDé

CéDé Vogelvoerders bv
Tilburg Nederland
Telefoon 013/352621

DE NBvV DICHTERBIJ V

HET DISTRIKT

Alle afdelingen binnen een vastgesteld gebied behoren tot hetzelfde distrikt, vroeger werd de begrenzing aangegeven door de provinciegrens, dat is thans niet altijd meer het geval. Ieder distrikt heeft een bestuur, in de wandelgangen het distriktsbestuur geheten. Samen met de afdelingsbesturen vormen zij het middenkader van de NBvV, afdelingsbestuur en distriktsbestuur bevinden zich op verschillende niveaus tussen het bondsbestuur en de leden. Door de technisch eenvoudige onderverdeling in distrikten wordt bereikt dat de communicatie sterk vereenvoudigd kan worden, het communicatiemechanisme kan optimaal functioneren.

Logischerwijs heeft het distriktsbestuur een beperkte bevoegdheid, in feite valt alleen het eigen distrikt onder hun jurisdictie. Veronderstel dat die beperking niet van kracht zou zijn, dat zou ongeveer gelijk te stellen zijn met het voorschrijven aan uw buurman hoe die zijn huis in moet richten, te gek! Het distriktsbestuur heeft eveneens niets te maken met de handel en wandel van de bijbehorende afdelingen, pas als afdelingen handelen in strijd met statuten en reglementen van de NBvV is het distriktsbestuur bevoegd om in te grijpen. Normaliter zou zo'n ingrijpen een zaak voor het bondsbestuur zijn, in de getrapte organisatiestructuur van de NBvV is het logisch dat deze bondsbestuurszaken door de eerstvolgende trap afgehandeld wordt.

Distriktsbestuurders hebben twee ogen, scheel zijn ze niet, toch moeten ze constant naar twee kanten tegelijk kijken, naar het bondsbestuur én naar de afdelingen. We kunnen daar wel over dollen, toch is deze taak verre van eenvoudig. De communicatie tussen bondsbestuur en de afdelingen loopt via de distriktsbesturen, in algebraïsche vergelijking zou dat opleveren: distriktsbestuur = mechanisme. Zij moeten bij het bondsbestuur de zaken

op tafel brengen die bij de afdelingen leven, in omgekeerde vorm moeten zij ook de bondsbestuurszaken bij de afdelingen op tafel brengen.

In de eerste alinea is in de slotzin geconcludeerd dat het communicatiemechanisme optimaal kan functioneren, dat kan echter alleen als de informatiekraan bóven en beneden volledig open staat, op het moment dat dat niet het geval is wordt de werking van het dis-

triktsbestuur ontkracht. Iedere keer dat een afdeling rechtstreeks over organisatorische problemen gaat onderhandelen met het bondsbestuur wordt zo'n probleem terugverwezen naar het distriktsbestuur, in sommige gevallen heeft dat niet alleen tot tijdverlies geleid maar ook tot al dan niet wederzijds irritatie.

Binnen een distrikt kunnen bestuurlijke problemen van geografische aard bestaan (grote rivieren, beperkt openbaar vervoer etc.), om die reden zou een aantal distrikten onderverdeeld worden in rayons. De leiding van zo'n rayon rust meestal bij de distriktsbestuur die in dat rayon woont, zo ontstaat een directer en intensiever contact met de afdelingen die tot dat rayon behoren. Het is alleen de betere bestuurbaarheid die geleid heeft tot het instellen van die rayons, helaas menen een aantal leden dat zo'n rayon dan ook een officiële status verleend zou moeten worden.

Statuten en reglementen der NBvV zeggen niets over rayons, voor een officiële status zouden derhalve de statuten en reglementen gewijzigd moeten worden. Het is best te verklaren dat een groepje afdelingen alleen hun eigen boontjes wenst te doppen in zo'n rayon, lekker onder mekaar nietwas. Ervaring leert dat legalisatie van rayons welhaast onvermijdelijk zal leiden tot dubieuze besluitvorming, technisch gericht op de eigen groep. Het zou voor de organisatie slecht zijn, bentendien zijn de pro-argumenten zwak. Hooguit drie maal per jaar wordt een distriktsvergadering gehouden, is het dan te veel gevraagd dat daar uiteen te zetten wat een afdeling wenst? Daarnaast kunnen de afstanden binnen een distrikt nooit zo groot zijn dat de afstand tot de vergadering een onoverkomelijk hindernis kan worden beschouwd.

In de behandeling van de AV(afl. II) is genoegzaam aangetoond dat het systeem van de getrapte vertegenwoordiging lang niet altijd smetteloos gehanteerd wordt, in afl. III werd gecon-

leerd dat het organisatie-technisch on-
juist is dat afgevaardigden beschikken
ver een carte-blanche, als dan het
communicatiemechanisme zo kwets-
baar blijkt te zijn is de legalisatie van
de rayons hetzelfde als spiritus gieten
op een goed brandend vuurtje. Dan
wordt namelijk (onbedoeld) de moge-
lijkheid geschapen dat één persoon
van een aantal afdelingen carte-blan-
che krijgt, dan zou het hek pas goed
van de dam zijn! Rayons? Ja, graag,
maar alleen om de communicatie te
verbeteren. NIET om de organisatie
aan te tasten.

Organisatorisch heeft het distriktbe-
stuur een opbouw die goed weergeeft
dat de NBvV inderdaad een getrapte
structuur bezit; alle distriktbestuur-
ders zijn tenminste lid maar meestal
bestuurslid van een afdeling uit het dis-
trikt. Daarnaast is de voorzitter van het
distrikt als zodanig toegevoegd aan het
bondsbestuur, in ieder distriktbestuur
zit dus 1 bondsbestuurder en een aan-
tal afdelingsbestuurders. Welhaast
automatisch wordt daardoor gereali-
seerd dat zowel afdelingsstandpunten
als ook bondsbestuursstandpunten te-
gen elkaar afgewogen kunnen worden.
Twee distriktvergaderingen hebben
een speciale reden; de distriktjaarver-
gadering die eind april/begin mei ge-
houden wordt heeft als hoofddoel het
behandelen van de beschrijvingsbrief
AV, de oktobervergadering heeft als
hoofddoel het tentoonstellingsseizoen
van het jaar dat op die vergadering
volgt. In de jaarvergadering staat on-
vermijdelijk ook het punt bestuursver-
kiezing op de agenda, distriktbestuur-
ders worden net als het dagelijks be-
stuur gekozen voor een periode van
drie jaar, in het jaar dat de bondsvoor-
zitter aftredend is zijn ook alle distrikt-
voorzitters aftredend. Omdat tegencan-
didaten voor het bondsbestuur vóór 31
december van het lopende vereni-
gingsjaar ingediend moeten zijn is bij
bondsbestuursmaatregel dit eveneens
van kracht voor het indienen van te-
gencandidaten voor het distriktbe-
stuur.

De distrikttentoonstelling is een jaar-
lijks hoogtepunt, de organisatie van
deze tt wordt aanvraagd en toege-
wezen aan een afdeling, de aan zo'n tt
verbonden werkzaamheden worden
uitgevoerd door de organiserende af-
deling. Derhalve onderhouden de or-
ganisatoren nauw contact met het dis-
triktbestuur inzake de organisatie van
de distrikttentoonstelling.
In de volgende aflevering zal het
bondsbestuur onderwerp van bescho-
wing zijn.

U. V. Straling uit buislampen.

Er is al veel geschreven c.q. reclame gemaakt over de T.L. lamp met
doorlatend van ultra violette stralen, maar toch wil ik hierover mijn
persoonlijke ervaringen graag kwijt, wellicht kunnen andere kwekers
hiermede ook hun voordeel doen.

Mijn vogelbestand bestaat uit een breed scala van prachtvinken, deze
zijn allemaal gehuisvest in een z.g. gezelschapvolière, waarvan het
nachtverblijf 's winters ook dagverblijf is, verwarmd wordt en ook
automatisch verlicht wordt met de welbekende True-lite buislamp met
zijn zonne-spectrum. Laat ik even voorop stellen, dat ik geen enkele
naam en of merk schade wil berokkenen, en/of reclame wil maken voor
de een of andere lamp, ik wens alleen ervaringen met deze lampen op
papier te zetten, teneinde onze hobby te (vervolmaken).

Ook dit laatste tussen aanhalingstekens, daar toch ieder zijn eigen
ervaringen heeft. Goed, dit even tussendoor, zoals dus gezegd, verlicht ik
met doorlatende U.V. stralen, waarop mijn vogels gunstig reageren. Dit
herleid ik uit het feit dat mijn vogels er vaak zo dicht mogelijk bij gaan
zitten en hetzelfde gaan zitten soezen als ze doen in de buitenvolière, in
de zon, hetgeen ze niet doen bij een gewone T.L. 33-40 watt, de zgn. fris
witte. Zodra ik hem verwissel en er een true-lite inzet, constateer ik weer
het zgn. zonnebaden. Voor mij een bewijs, dat ze het fijn vinden, en ze er
zich happy bij voelen. Of ze nu ook baat hebben van U.V. stralen ten
opzichte van hun gezondheid kan ik natuurlijk niet bewijzen, ik kan alleen
zeggen dat ik zeer goede broedresultaten behaal, maar ook dit zoek ik
niet in de verlichting alleen maar het zal wellicht toch een bijdrage
daaraan zijn. Immers voelt een vogel zich happy, dan zal hij actiever zijn.
Toch zitten er in onze hobby in zijn algemeen ook nadelen aan die U.V.
stralen, n.l. met betrekking tot onze tentoonstellingen. Want wat is mijn
ervaring, en niet alleen van mij, maar ook nog van meerdere onder ons,
die ook lampen gebruiken met U.V. stralen. Hierover heb ik namelijk
verschillende kwekers gesproken, welke ook op de tentoonstellingen
dezelfde aanmerkingen hadden.

Wat komt er n.l. op onze keurbriefjes te staan, opmerkingen als deze:
Denk om de kleur, te flets van kleur, kleur niet diep genoeg, bruine
aanslag (inplaats van zwart), vlekking, enz. enz.

Het is niet veel dat kleurverschil. Dat blijkt wel als er een vogel als enige
in zijn soort op een tentoonstelling zit, dan krijgt hij deze aantekening niet,
maar zitten er meerdere, waar geen U.V. stralen bijgeweest zijn, dan is
het verschil toch goed te zien. Ik praat nu over blauwkopblauwfazantjes,
bichenow astrilde (bruine aanslag) mozambique-sijs, spitsstaart en vuur-
vink, dus verschillend gekleurde tropen. Nu wil ik niet zeggen, gooi die
buislampen met U.V. stralen maar weg, want wij tropenkwekers kunnen
er toch wel ons voordeel mee behalen omdat de vogels zich er kennelijk
happy bij voelen.

Daarom lijkt mij, gebruik ze 's winters in het kweekseizoen, maar niet
tegen de ruitijd en tegen het TT-seizoen, gebruik dan buislampen zonder
U.V. stralen om het even welke.

Nu zult u zeggen, ja maar in de natuur zitten onze tropen ook in de zon,
dus bleken ze daar ook op. Dat is wel zo, maar op een TT komt een
blauwkopblauwfazantje die veel harder blauw is, nu eenmaal mooier
over dan een wat fletsere.

Hopelijk heb ik met dit artikeltje weer een kleine bijdrage kunnen doen
aan een plezierige en succesvolle beleving van onze hobby.

H.A.M. Schulte

BLANKESTIJN'S PET FARM B.V.

Turbinestraat 22
3903 LW Veenendaal
Telefoon 08385-14530

Wij vragen te koop:
alle soorten kleur-,
zang- en postuur-
kanaries.

VOGELIMPORT EN EXPORT JAN DE VIS

NIJVERSEELSTRAAT 34 - B 1890 OPWIJK - TEL. 09.32.52.35.56.89

- Wij hebben regelmatig in voorraad:
Alle soorten Astrilden, Mozambiquesijzen, Edelzangers, Chinese Groenvinken, Himalaya Groenvinken, Rose Vinken, Gorzen, Alariovinken, Kaapse Kanaries. Verschillende soorten Nachtegalen en andere vruchten- en insekteneters.
- Wij kopen steeds: Rode Kanaries en Australische Prachtvinken.

GEZA SEPT

Een oud en beproefd
middel voor de gezonde
en zieke vogel.

in flessen van 50 ml
100 ml
200 ml
halve liter en liter

ook een goedkoop middel,
dat eenvoudig toegepast kan
worden: enige druppels aan
het drinkwater toevoegen
is voldoende.

Bij de Dibevo vakhandel

Populierstraat 121-123 - Den Haag
Tel. 070-60 23 84

W. ROUPPE VAN DER VOORT

SCHERPE MAAGKIEZEL

1. fijn - voor kleine zaadetende vogels
2. grof - voor grote parkieten - duiven - fazanten.

1. Uw vogels hebben geen tanden....
Wel een spleetmaag. Zorg dat er
SCHERPE KIEZEL in zit....!

VERKRIJGBAAR IN DIERENSPECIALZAKEN
Waar niet verkrijgbaar bellen naar:

F. THIJSSSEN MILL
Telefoon 08859-17 37 b.g.g. 14 18 - Postbus 29

vogelimport en bloemisterij SIEM VAN 'T HART

Kralingseweg 443 b-Rotterdam
Grens Capelle a.d. IJssel
Telefoon 010-52 45 11

Wij hebben regelmatig in voorraad:
Regelmatig voorradig Zwart lori's, geel-
gestreepte lori's, Stella lori's, Ferry lorri-
keets, edelpapegaaien, Blauwkroontjes en tal
van andere interessante soorten.
Alles tegen uiterst scherpe prijzen!

REGELMATIGE IMPORT UIT INDONESIË (JAVA, BORNEO, SUMATRA, CELEBES enz.)

- PRACHTVINKEN zoals: Rietvinken, Zonastrilden, Papagaai Amandinen, Nonnen, Bronzemannen, enz.
- INSECTEN- en VRUCHTENETERS, zeer mooie vogels waarvan sommigen voor het eerst in Europa.
- DUIVEN, enkele soorten waarvan sommige nog nooit zijn gezien geweest door onze liefhebbers.
- FAZANTEN, voor de elitekwekers, soorten welke uiterst zeldzaam worden aangeboden, zoals de Salvadori, de Zuid Sumatra Brons Pauwfazant, enz.
- 50 paar Dybowski-astrilden en diverse Vuurvinken.

Dit alles wordt ingevoerd door:

MAROY - ZOO

Bieststraat 156 - 8790 Waregem - België - Tel. 056/602550

NIEUW! GEHU KOOIEN NIEUW!

Wij leveren U betaalbare kooien, en voor elke vogel de juiste kooi.
De kooien zijn opgebouwd uit 10 mm met kunststof beklede plaat.
De voorzijde is met aluminium afgewerkt, en worden als bouwpakket geleverd.
Verder leveren wij: BROEDMACHINES en Ziekenkooien.
Vraag documentatie aan bij: **GEHU**
Boomcatweg 10 - 7442 BH Nijverdal - Tel. 05486-1 61 87

In de zomer van 1980 kocht ik in een zaak in Baarn een span Grenadierwevers waarvan de man prachtig op kleur was.

Alles was het dat de man betrekkelijk snel zijn prachtige kleur weer kwijbaakte. Wel begon hij al snel zijn weerskusten te vertonen door op diverse plaatsen in de volière, met grashalmen en raffia, een begin van een nest te weven welke nooit afkwam. In de zomer van 1981 kreeg hij zijn prachtige kleur weer terug, maar na een paar maanden nam hij al weer de kleur van de pop aan, onderwijl maar weven en na een jaar weer afbreken waar de andere vogels ook wel mee hielpen.

Toen hij in 1982 weer op kleur was, am hij vaak een soort imponeerhouding aan voor zijn wijfje waarbij hij zich ogelronnd opblies en krassende geluiden maakte.

Hij was nog steeds verdraagzaam ten opzichte van de andere kleine vogels in de volière. In de buitenvolière vingen verschillende soorten nestkasten waaronder ook een gewoon kanarie-nestkastje waarvan ik de zijkantjes met een stukje triplex had dichtgeplakt.

In dit nestkastje had ik een touwnestje als ondergrond gelegd. Ook hierin had ik de wever wat grashalmen gevlochten maar de andere volgels wel schik hadden en er nog meer insleepten en er een slaapnest van maakten.

Op zaterdag 31 juli zag ik de weverpop uit dit kastje komen. Wie schetst mijn verbazing toen bij onderzoek bleek dat het touwnestje weer helemaal leeg was geraakt. Er omheen nog wat vlechters van grashalmen en in het kale touwnestje lagen twee lichtblauwe eieren ter grote van een kanarie-eitje.

Overdag zag ik alleen maar kleine tropen en een paartje sissjes in de volière hebben het niet anders of het moesten eieren van de wevers zijn. Het popje zat teeds in het nest, de man er voor en er joeg alle andere vogels die in de buurt kwamen.

Hij begon nu ook wat agressiever te worden. Wetende dat wevers ongeveer 14 dagen broeden, moest ik maar afwachten hoelang de pop reeds op de eitjes zat want dat wist ik toen nog niet. Later bleek dit al een week te zijn toen ik de eitjes ontdekte want op vrijdag 6 augustus lagen er nog eitjes in het nest

Een geslaagde kweek met de Grenadierwever (*Euplectes e. erix*)

Tekst! P.J.Ch. Dijkman,
Foto! C. Scholtz

en zaterdag 7 augustus twee jonge vogeltjes. Dus 100% uitkomst.

Nestcontrole lieten de oude volgels heel goed toe.

De man heb ik nooit zien voeren, maar wel de pop naar het nest zien jagen als ze de jonge vogels te lang alleen liet. Ik heb ruim meelwormen en maden gevoerd naast het gewone gemengde tropenzaad. Ik had nl. al gezien dat de wevers normaal ook al graag wat levende wormen en/of maden aten.

De eerste dagen werden de jongen grotendeels met dit levend voer gevoerd. Ook wel iets universeel- en insectenvoer. De jongen groeiden zo snel, dat ik ze na vijf dagen, dus op 12 augustus, nodig moest ringen. Ze waren nog kaal op kleine stoppeltjes aan de staart en de vleugeltjes na maar wel moddervet. Ik wist niet welke ringen ik moest gebruiken. Na de poot van de oude vogel met een schuifmaat te hebben gemeten, bleek dat ik ze met kanarie-ringen (2,9 mm) moest ringen wat ik dan ook heb gedaan na eerst voor de zekerheid de heer Van Berkel van het bondsbureau nog te hebben gebeld, die dit bevestigde.

Wel een zeldzame broedvogel in de volière, maar zeker geen schuwe vogel.

Op ongeveer één meter van het nestkastje sta ik dagelijks te knutselen en zelfs te timmeren maar daar geven ze niets om. Nestcontrole en ringen vonden ze ook al heel gewoon. Toen de jongen 16 dagen oud waren verlieten ze het nest en kwamen er niet meer in terug. Ze hadden toen ook de gele oogstreepjes van de oude pop al. Toen ze 3 weken oud waren, op 28 augustus, waren ze bijna niet meer van de moeder te onderscheiden, ze waren alleen iets lichter van kleur en de snavel was ook iets lichter. Ze werden nog wel door de pop gevoerd, maar begonnen zelf ook al wat te eten van het insectenvoer.

De man voerde niet maar zorgde er wel voor dat er niet één vogeltje hoe klein dan ook in de buurt van de jonge wevers kwam. Hij heeft zelfs een ekestertje en een blauwfazantje tot de dood achtervolgd.

Nu ik dit schrijf, zijn de wevertjes 28 dagen oud en is de rust in de volière weer wat terug gekeerd, hoewel de weverman nog wel wat agressief is.

Bij het bovenstaande komt het spreekwoord 'uitzonderingen bevestigen de regel' goed van pas. Volgens lectuur over wevers zijn zij n.l. polygaam, dus 1 man en meerdere poppen, anders geen jongen. Zie daar. Ik heb maar 1 man en 1 pop en toch jonge wevers. Eveneens volgens die lectuur krijgen de mannen in het derde levensjaar pas hun prachtkleed. Nu maar afwachten of dat bij mijn jonge vogels ook zo is, mits er tenminste een man bij is en ze zo lang in leven mogen blijven.

DE YORKSHIRE

Sinds een paar jaar fok ik nu yorkshire-kanaries en heb daarbij m.i. belangrijke ervaringen opgedaan die ik u graag wil doorgeven.

In de eerste plaats is het zeer belangrijk dat men de standardeisen van dit ras goed kent. Pas daarna kan men redelijkerwijs vogels gaan aankopen en deze ook een beetje beoordelen.

Aankoop van rommel leidt steevast tot teleurstelling ook al kreeg men de vogels voor nog zo'n koopje.

Hoewel men dient te beseffen dat kampioenen niet te koop zijn, moet men proberen die vogel(s) aan te kopen welke zo min mogelijk fouten heeft.

Verder is het heel erg belangrijk dat beide partners niet dezelfde fouten hebben. Sterker nog: daar waar de één een fout heeft, moet de ander op dit punt uitblinken.

Veel voorkomende fouten bij yorkshire-kanaries zijn:

- losse, afhangende bevedering, vooral aan het onderlichaam (buis en dijen).
- niet fors genoeg (moet minstens 18 cm zijn met overeenkomende symmetrische verhoudingen).
- van schouders naar staartinplant niet taps toelopend.
- platte kop; sterke wenkbrauwen; oog niet centraal in hoofd.
- knik in de nek.
- staart omhoog gedragen (niet in rechte lijn met de rug).

De yorkshire moet een fiere uitdagende indruk maken met mooie strakke bevedering.

Het formaat is uiteraard grotendeels een kwestie van steeds maar weer een grondige selectie, d.w.z. met inachtneming van de overige eisen steeds de grootste vogels aan elkaar paren. Een bekend spreekwoord zegt: 'kieren maken de man', maar een variant hierop is eveneens waar nl. 'Veren maken de vogel'.

Het geval wil namelijk dat de lengte van de bevedering grotendeels bepalend is voor de grootte van de vogel. Dit laatste vormt nogal eens de aanleiding tot een hoop nargigheid. Het is nl. zo dat men, om grotere jongen te fokken (vrij) zwaar schimmelpartners aan elkaar paart, met het gevolg dat men jongen krijgt met sterk afhangende bevedering. Hierdoor gaat de vorm (model) van de vogel totaal verloren.

Persoonlijk heb ik het nu wel afgeleerd om yorkshires met lange, afhangende bevedering te kopen.

Met vrij goed resultaat pas ik wel de paring toe van normaal schimmel x normaal schimmel, of ook wel normaal schimmel x half intensief.

Van tijd tot tijd moet zelfs gebruik worden gemaakt van een vol intensieve york.

Ondanks het feit dat deze meestal een tikje minder fors aandoet, om de bevedering op niveau te krijgen of te houden, om uit deze intensieve partner weer o.a. half-intensieven te kweken voor het volgende kweekseizoen.

De verzorging Het houden en grootbrengen van de yorkshire gebeurt b.m.v. in zo groot mogelijke vluchten.

In deze vluchten ligt als bodembedekking de z.g. kattenbakvulling. Deze zeer poreuze 'lavasteentjes' hebben de eigenschap dat zij het vocht uit de ontlasting van de vogel(s) snel opnemen. Hierdoor zal de kans op besmetting met ziektekiemen, via de ontlasting sterk afnemen.

Een ander groot voordeel is dat de hoopjes droge ontlasting zich heel gemakkelijk laten verwijderen; de bodembedekking gaat langer mee.

Het enige nadeel van deze bodembedekking is dat men de aangekochte zaai eerst volledig moet uitzeven voor me

e inhoud uitstrooit in de vlucht, dit anwege het in de zak aanwezige stof en tweede punt bij de verzorging is dat ik mijn yorkshires om de drie dagen badwater verstrek en wel op de volgende manier:

1 een zinken bakje van 25 bij 25 cm en 1/2 cm hoog, waarvan de rand is voorzien van een ronde 'kraag' - voor het anvliegen van de vogel(s) op deze ak; dit bakje staat dan weer in een rotere zinken bak van 60x60x3 cm hoog, dit om het 'volledige' spat 'badwater' op te vangen. Dit bad krijgen de vogels ongeveer een kwartier. Na korte tijd weten zij dat precies en die hele lucht heeft dan in die tijd gebaad.

De vogels baden dat het een lieve lust is. Je kunt zien dat ze er van genieten en mijn moeite belonen zij door het rijden van een schoon en glad vespak.

en laatste punt omtrent de inrichting van mijn vlucht is dat er z.g. 'zwevende stokken' in hangen, dat zijn panlatten, het geheel doorboorde gaten één van 3 mm en één van 16 mm; door deze gaten worden 2 rondhouten stokken estoken, zodat, wanneer vogels erop zitten zij elkaar niet kunnen 'veerpikken' en bevuilen.

Na het z.g. 'zwevende deel'. Aan het plafond bevestigd hangt een vierkant lokje hout waarin een dichte haak is edraaid. Op de kopse kant van de anlat draaien we met behulp van hout- en een open haak, met een lang raadeind, deze haken we in het dichtste en daarmee zijn de zitstokken zwevend gemaakt.

De vogels komen volgens mij ten goede aan de ootspijeren en stabiliteit van de vogel, maar bij elke aanvlieging van een vogel op de stok beweegt en de vogel die erop zit zich weer moet herstellen van zijn verwich, dat hij had in zijn rusthouding.

ersoonlijk probeer ik de vogels dus zoveel mogelijk vlieg- en rustruimte te geven. Dit komt naar mijn mening ten goede aan de bevedering en het volledig uitroeien van de vogel(s). Vooral voor de yorkshires is dit m.i. noodzakelijk.

weken

De ervaring van menig Yorkenfokker is dat men vooral niet te vroeg met het roeden moet beginnen om de oude vogel volop de gelegenheid te geven om te broedrijp te worden. De mannen hebben daarvoor kennelijk meer tijd nodig dan de poppen.

Indien maart, begin april, zodra de mannen goed fel zijn en ook de poppen broedrijp, doe ik de poppen in vrij kleine broedhokken. Die van mij zijn 40 cm breed, 50 cm diep en 50 cm hoog.

Na enkele dagen wennen krijgt de pop een nesthokje van royaal formaat en nestmateriaal. Wanneer de pop haar nest half klaar heeft krijgt zij de man, welke er dan bij mij meestal blijft gedurende het hele broedproces, z.g. 'parenbroed'.

Om de bevruchting goed te laten verlopen kunnen wij nog het volgende doen:

- Nagels knippen voor de vogels in de broedhokken gaan.
- De eventuele overtollige buikveren en rond de aars voorzichtig iets wegknippen.
- In de broedkooi genoeg bovenruimte geven. De afstand vanaf de zitstok tot het plafond moet zo groot zijn dat de vogels goed rechtop kunnen zitten en er bovendien voldoende ruimte is voor de man om de pop te kunnen bevliegen.
- In de kooi twee verschillende zitstokken aanbrenge en wel één ronde en één afgeplatte zitstok i.v.m. pootspieren en de bevruchting.
- Zorgen voor een goed gemengd zaad, eivoer, sepia en maagkiesel. Wanneer de eieren na ± 13, 14 dagen uitkomen, krijgen de ouderdieren bij mij een eivoer met daarbij kleine beetjes groenvoer- sla-, maur- en gemengd zaad. Wanneer alles naar wens verloopt en de jongen na ± zes, zeven dagen geringd zijn, kunnen zij na ± 20 dagen het nest verlaten en na nog eens

7 dagen, dus totaal ± 4 weken kunnen zij zelfstandig eten.

Het menu voor mijn jonge yorkshire is: eivoer, groenvoer, gemalen zaad, daarna langzaam overgaan op ongemalen zaad, stukjes appel, door het eivoer heen een klein beetje gistocal. Ook zorg ik dat er steeds volop grit/maagkiesel aanwezig is. Eivoer blijf ik tijdens de wintermaanden ook geven.

Nadat ze goed zelfstandig zijn geworden, gaan de jongen in een grote vlucht, waar ze kunnen vliegen en verder uitgroeien. In deze vlucht geef ik hen een paar TT-kooien, waarin elke dag zaad en eivoer gegeven wordt om de vogels al vroeg te wennen aan de TT-kooi, voor zowel de plaats van zitstokken en drinkwater. Daarnaast elke drie dagen hun badwater.

Trainen

Om voor het TT-seizoen klaar te zijn met de Yorkshire is het raadzaam ± 5 à 6 weken van te voren te beginnen om de vogels op te kooien.

Ik doe dit als volgt: 1 dag wel - 2 dagen niet - daarna 2 dagen wel en 2 dagen niet. Wanneer ik even tijd heb ga ik met de vogels 'werken' d.w.z. ik verzet de kooien, krab aan of onder de kooi en loop wat met de kooien.

Met dit alles probeer ik de situatie tijdens de keurdag na te bootsen, zodat de vogels rustig zijn als het eenmaal zover is.

Wanneer ze staan opgekooid, plaats ik tussen de kooien schotjes, die juist zo hoog zijn dat de vogels, wanneer zij op de bovenste stok zitten er alleen overheen kunnen kijken wanneer zij flink rechtopstaan en zich als het ware moeten uittrekken om de buurman (-vrouw) te zien. Wanneer ik zie dat de vogel hiermee bezig is tik ik zachtjes op de tralies van de TT-kooi. Zo leert de vogel reageren op het befaamde 'keurmeesterstikje'.

Ik probeer hiermee te bereiken dat wanneer de vogel op de keurtafel staat hij bij het eerste 'tikje' onmiddellijk zal reageren en in zijn juiste houding staat te 'showen'.

Slot

Dit hele relaas heeft beslist niet de pretentie volledig te zijn of alleen-zaligmakend.

Wel hoop ik hiermee te bereiken dat ook anderen, b.v. U eens de moeite willen nemen om hun ervaringen op papier te zetten en zodoende anderen in de gelegenheid te stellen, van uw kennis gebruik te maken.

Velen, maar niet in het minst ikzelf, zullen u daarvoor dankbaar zijn.

Veel succes.

Voortplantings- en uitscheidingsorganen van de vogels

Voortplantings- en uitscheidingsorganen: functioneel totaal verschillend, maar wat de bouw betreft zo nauw met elkaar vergroeid, dat scheiding goed beschouwd niet mogelijk is. Productie van eitjes en zaad enerzijds en anderzijds van urine. Blijkt zowel voor de vogels alsook voor de overige gewervelde dieren te gelden, alsmede voor de mens.

Bij de vogelman zijn de teelballen vóór in het lichaam gelegen, aan de buikzijde van de nieren. Het zijn er twee en de beide zaadleiters blijken als een draadvormige buis naar de cloaca te gaan om daarin met een papil uit te monden. Het zaad of sperma kan bij de paring zo regelrecht in de cloaca van het vrouwtje worden gebracht. Het is daarmee voor beide partners wel nodig om het buitenste deel van de cloaca naar buiten te stulpen, waarna de beide randen stevig op elkaar kunnen worden gedrukt. Aangetrokken door een chemische stof zullen de zaadcellen zich nu naar boven in de eileider bewegen, waarna door enkele van hen elk afdalend eitje kan worden bevrucht om dan vervolgens tot de vorming van eiwit, vliezen en schaal te komen. Voor de zaadoverdracht blijkt geen penis nodig te zijn. Toch wordt dit copulatieorgaan bij struisvogels *Struthionidae*, eenden *Anatidae* en nog enige soorten aangetroffen.

Vroeg in de ontwikkeling laat de vrouwelijke vogel ook twee geslachtsorganen zien. Voor de afvoer van het produkt zijn die elk met een eileider verbonden. Bij de volwassen vogel blijkt de rechter set zo goed als verdwenen te zijn en slechts de linker te zijn overgebleven. Doelmatig weliswaar,

want met het oog op het vliegen dient er zoveel mogelijk op het gewicht te worden bespaard. Voordat de vogel uit het ei komt, is het een en ander al een feit geworden. Bepaalde roofvogelsoorten moeten in dit opzicht als uitzondering worden beschouwd. De helft van de vrouwtjes blijkt daar immers zowel een rechter als een linker eierstok te hebben, plus de bijbehorende organen.

prof. dr. Anthonie Stolk

met illustraties van de schrijver

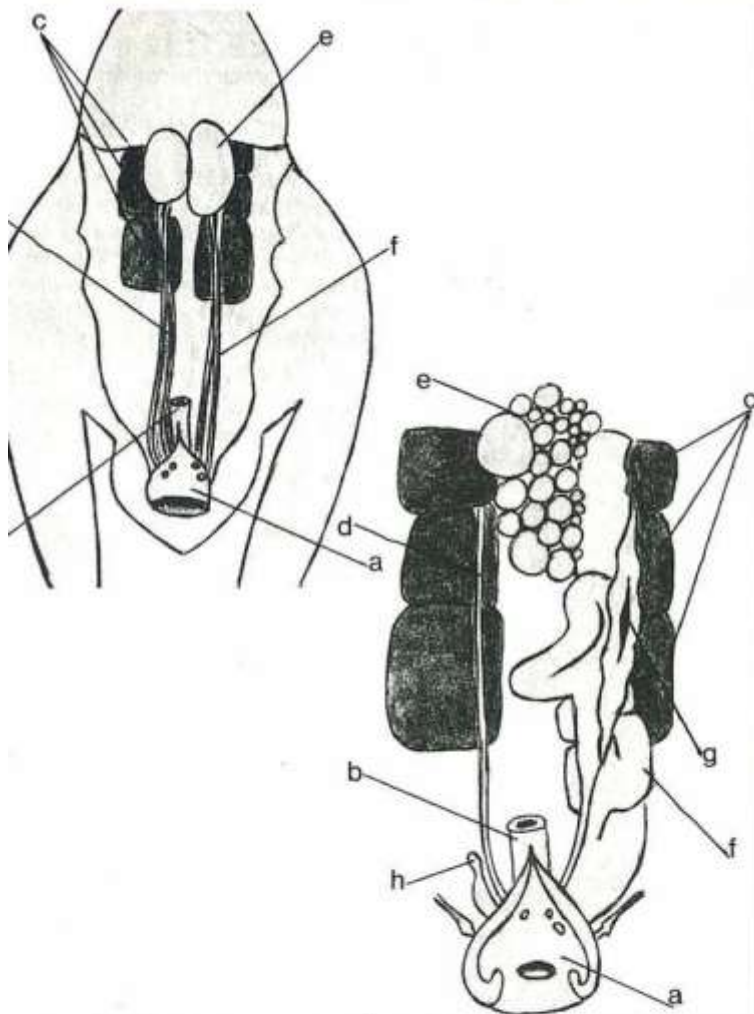
Aan het oppervlak van de eierstok bevinden zich vliezige blaasjes, waarin zich een reusachtig aantal (één per blaasje evenwel) kleine eitjes bevindt. Slechts enkele daarvan blijken tegen de broedtijd rijp te worden. Daarbij zien wij de uit voedingsstof bestaande, grote dooier ontstaan, die zo kenmerkend voor het vogelei is, alsmede voor dat van de reptielen.

Is het eitje rijp en vrijgekomen uit het blaasje, dan wordt het opgevangen door de trompetvormige opening die zich aan de eileider bevindt. Als gevolg van spierwerking en trilhaarslag kan het zich nu naar de cloaca begeven. Rond de dooier wordt een laag

eiwit gelegd, een produkt van bepaalde eiwitklieren, die in het middengedeelte van de eileider zijn gelokaliseerd. Daaromheen moeten nu schaalvliezen en een kalkschaal worden gelegd, maar voor deze **finish touch** moet het ei al in de uterus baarmoeder zijn aangekomen.

Het grootste deel van het jaar blijken de voortplantingsorganen (zowel in het mannelijk als in het vrouwelijk geslacht) maar klein te zijn en eigenlijk geen functie te vertonen. Uitwendig zijn bij beide geslachten dan nauwelijks verschillen te zien. Tegen de voortplantingstijd worden de organen dan belangrijk groter. In de broedperiode blijken de voortplantingsorganen van de huismus *Passer domesticus* en andere zangvogels honderden maal zwaarder dan daarbuiten te zijn. De achteruitgang van de geslachtsorganen buiten de voortplantingstijd moet me meer als een gewichtsbesparingverband met vliegen beschouwen. Zie bepaalde organen een deel van het jaar niet vereist, dan is het natuurlijk waanzin om deze steeds maar mee te slijpen. Dit moet als een prachtig aanpassing aan de functionele omstandigheden worden beschouwd.

Een dergelijke aanpassing wordt bij de uitscheidingsorganen overigens ni

evonden: hun functie gaat immers het hele jaar door. Hier dan ook geen achteruitgang van de rechter set van de nieren.

Bij duiven **Columbidae** zijn de nieren onkerbruine organen die vlak achter de longen in een verdieping van het eiliggdom zijn gelegen en uit een rietal lobben bestaan. Via een draadormige urineleider wordt de urine recht naar de cloaca gebracht. Een rineblaas zal men hier vergeefs moeten zoeken: zou bij vulling ongetwijfeld is een ernstig nadeel moeten worden eschouwd. In de cloaca wordt de urine met de vaste uitwerpselen verengd en kunnen nu gewoonlijk vrijwel onmiddellijk uit het lichaam worden verwijderd.

Vogels hebben niet alleen een uitwendig, maar ook een inwendig milieu. Het binnen zekere grenzen constant blijven aan dit milieu zou men als de algemene functie van de nieren kunnen beschouwen. Zo moeten afvalstoffen uit het

bloed door de nieren worden verwijderd. Ze zijn voor een deel met het voedsel in het lichaam gekomen en blijken voor de cellen (de elementen waaruit het lichaam is opgebouwd) niet bruikbaar te zijn. Er blijken ook nog stikstofhoudende afvalstoffen te zijn, bijproducten van de eiwitstofwisseling en ook hierbij vervullen de nieren hun **vuilnisophaalfunctie**. Wat hoeveelheid betreft blijkt **ammonia** hier de eerste plaats in te nemen. Als giftige stof dient het te worden geëlimineerd en met het oog daarop blijkt het zo spoedig mogelijk in het minder giftige urinezuur omgezet te worden. Deze taak werd de lever toebedeeld, waarna de nieren voor de uitscheiding kunnen zorgen. Als een totaal andere functie van de nieren moet de handhaving van de juiste verhouding van de zouten in de lichaamsvloeistoffen worden genoemd. Zou dit niet gebeuren, dan zou dit voor het in stand houden van een voor de cellen gezonde omgeving in het geheel niet mogelijk zijn. Een teveel aan zou-

ten is een noodzakelijk kwaad. Ze worden door het spijsverteringsstelsel opgenomen en het surplus dient door de nieren te worden afgevoerd. Ook hier moet met bepaalde grenzen rekening worden gehouden.

Ook bij de waterstofwisseling spelen de nieren een belangrijke rol. Ze zijn desgewenst in staat om deze voor het leven zo noodzakelijke stof (**leven is een suspensie in water**, heeft men wel gezegd) te verwijderen of eventueel vast te houden. Nu de praktische kant van de zaak. De vogelliefhebber dient met het een en ander op de hoogte te zijn, omdat hij er belangrijke lering uit kan trekken. In verband met het kweken is deze minimum-kennis van de voortplantingsorganen zeker gewenst. Met het oog op de eierproductie is een gevarieerde voeding vereist in voldoende hoeveelheid. Men dient tegen de broedtijd hieraan extra-aandacht te geven, evenals men dit bij een vrouw in verwachting moet doen. Voldoende kalk uiteraard om een behoorlijke schaal te kunnen vormen.

Wat de nieren betreft dient voor een te grote hoeveelheid zout angstvallig te worden gewaakt. De uitscheidingsorganen kunnen wel wat aan, maar zullen bij overbelasting spoedig ontregeld worden. Met het oog hierop dient ook voor een te grote hoeveelheid stikstofhoudende afvalstoffen te worden gewaakt. Ook in dit opzicht kan men het maar niet ongelimiteerd op de nieren doen aankomen, al blijkt de opvangcapaciteit hier kort en goed enorm te zijn. Herinneren wij slechts aan het feit dat bij verwijdering van één nier de andere in grootte toeneemt om de taak van het verloren gegane orgaan behoorlijk over te nemen.

Illustraties

1. Parende kluten **Recurvirostra avocetta**: de op de rug van het vrouwtje staande man zal zijn cloacaring tegen die van het vrouwtje drukken om zo zijn zaad (sperma) in haar cloaca te brengen. Een penis blijkt hier overbodig te zijn.

2. Algemeen schema van de voortplantings- en uitscheidingsorganen bij de mannelijke vogel. a. cloaca, b. einddarm, c. nier, d. urineleider, e. teelbal, f. zaadleider.

3. Algemeen schema van de voortplantings- en uitscheidingsorganen bij de vrouwelijke vogel. a. cloaca, b. einddarm, c. nier, d. urineleider, e. eierstok, f. eileider, g. ingang van de eileider, h. rest van de achteruitgegane rechter eierstok met eileider.

STOF, STANK en BAKTERIE

vernietigt U met een
**ELEKTRONISCHE
LUCHTREINIGER**

Het verbetert het zuurstofgehalte in bloed en longen.
(Ook voor de mens).

SPECIALE AANBIEDING MINUS 15%

type 1 voor 50 m³ Nú f. 242,50

type 2 voor 100 m³ Nú f. 361,25

type 4 voor 45 m³ Nú f. 280,50

dit is inclusief 1 element.

type 4 is uit te breiden op de kast met maximaal 12 elementen ieder voor 45 m³.

type 5 losse elementen Nú f. 67,00

Gratis thuisbezorging. 5 jaar garantie.

**BESTEL NÚ PER TELEFOON 01807-18912
OF VUL DE BON IN?**

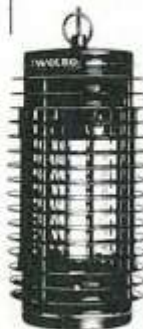
WOLRO-Luchtreiniging

SMERENBURG 47
2931 RB KRIMPEN A/D LEK
TEL. (01807) 1 89 12
(iedere avond tot 22.00 uur
en op zaterdag tot 17.00 uur).

Stuur ons een schets of tekening van uw hok en wij maken u kosteloos een offerte voor uw ruimte.

VLIEGENDE INSEKTE

Zoals muggen, motten en andere vliegende insecten vernietigt U met een
ELEKTRONISCHE INSEKTEVERDELGER

Vliegende insecten zijn ziekten overbrengers en plagen U en Uw vogels. Door uitstraling van Ultravioletlicht worden de insecten aangetrokken en opweg naar de lamp vliegen ze onder stroom staande grill in de kast waardoor ze vernietigd worden. Zonder gif.

type 1 voor 15 m² van f. 124,- voor f. 99,-
type 2 voor 50 m² van f. 154,- voor f. 139,-
type 3 voor 130 m² van f. 279,- voor f. 249,-

Verzendkosten f. 9,75

BON

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____

Plaats: _____

Wenst te ontvangen:

● type Luchtreiniger: _____ of

● type Insektendoder: _____

Prijs: _____ Stuks: _____

_____ stuks uitgebreide brochures

EEN UITVINDING DIE U VEEL TIJD EN GELD KAN BESPAREN.

De KAF-O-MATIC® is een unieke uitvinding. In minder dan 30 seconden kunt u met dat apparaat het kaf van het zaad scheiden.

Het systeem is eenvoudig: In de trechter boven het apparaat deponeert u het zaad inclusief het kaf. De motor die u reeds hebt aangezet, blaast het kaf, dat veel lichter is dan het zaad, in het bakje A. Het zwaardere zaad valt in bakje B. Uiterst gemakkelijk schuift u de bakjes uit de KAF-O-MATIC®. Met het schuifje aan de bovenzijde, kunt u zelf de stand instellen.

Op deze manier wint u maar liefst 95% van het zaad terug. De KAF-O-MATIC® kan op het lichtnet worden aangesloten. (220 Volt). Adviesprijs f 179,50 (incl. BTW).

VADERDAG - VOORDEELACTIE.....
tijdelijk f. 150,- geldig tot 19 juni a.s.

Voor verkoop en informatie: **KEMO-ALKMAAR**

• Verdronkenoord 48, 1811 BG Alkmaar. Telefoon 072-155785.

Zebravinken in 50 kleurslagen

De grijze bleekrug

De grijze bleekrug is een kleurslag bij de zebra vinken die ook de niet zebra-kenner liefhebbers sterk aanspreekt. Het is namelijk een kleurslag die de tekening heeft behouden van de wildvorm, maar waarbij het grijze dek veel minder grijs is dan bij de normaal grijzen. Bovendien bezit de grijze bleekrug een spierwit onderlijf waardoor het contrast tussen de kleur en de tekening beter groot wordt.

Veelzeldzamer is het wel zo dat de grijze bleekruggen in een grote verscheidenheid binnen voorkomen, waardoor niet elke bleekrug ook zo aantrekkelijk is. De dek kleur kan variëren van muisgrijs bijna de kleur die wij kennen van de normaal grijzen tot roomkleurig zoals wij dat kennen bij de zwartmaskers.

De mooiste grijze bleekruggen zijn die bleekruggen die een parelgrijze kop en mantel hebben en die daarbij donkerroomkleurig zijn op het dek. Nu is de kleuromschrijving 'donkerroomkleurig' voor veel uitleg vatbaar zodat er ook verschillende ideeën over zijn wat nu een goede kleur is van het dek van een grijze bleekrug. De goede kleur is moeilijk te omschrijven, de afgebeelde bleekrug man echter is prima van kleur waardoor een poging om de kleur te omschrijven verder verbodig is. De poppen zijn duidelijk donkerder, dit wordt veroorzaakt door de hoeveelheid pigment dat de poppen bij de zebra vinken nu eenmaal

meer hebben dan de mannen. Voor de tentoonstelling zijn de mannen dan ook beter geschikt dan de poppen. De grijze bleekrug is een mutatie van de normaal grijze zebra vink, waarbij vast is te stellen dat de grijze bleekruggen zowel zwartpigment als ook roodbruinpigment hebben verloren. Dit pigmentverlies is echter niet zodanig dat wij een sterk opgebleekte zebra vink hebben overgehouden zoals bijvoorbeeld de pastel grijze zebra vink.

De bleekrug is in 1984 vanuit Zwitserland in Nederland geïmporteerd. In deze artikelenreeks wilde ik niet te diep op de erfelijkheid van de zebra vinken ingaan en zal mij beperken tot het aangeven van de erfelijke factoren per kleurslag. De factor die de bleekrug deed ontstaan bleek recessief te vererven ten opzichte van de wildfactor en deze factor bleek gelegen te zijn op het geslachtschromosoom. Met deze kennis kunnen wij stellen dat, wanneer u een bleekrug man paart aan een willekeurige pop u 100% bleekrug poppen kweekt.

Verder wil het bovenstaande zeggen dat een pop zebra vink nooit split kan zijn voor bleekrug.

Bij de kweek van de bleekruggen is het aan te bevelen om geen andere kleurslagen in te kweken, uitzonderingen bevestigen echter wel weer de regel. In de kweekpraktijk is namelijk vast komen te staan dat wanneer een te

donkere bleekrug man wordt gepaard aan een zwartmasker pop, de jongemannen soms een prima rugdekkleur bezitten. Deze mannen zijn daardoor voor de tentoonstelling beter geschikt dan hun vader, voor de kweek zijn zulke mannen echter niet zo geschikt omdat ze weer nakomelingen geven die ook weer niet zo donker zullen zijn als hun opa. Besluit u om ook eens een zwartmasker in te kweken in een bleekrugstam dan moet u een zwartmasker pop nemen die geboren is met donkere ogen. Dit zijn dus de minder goede zwartmaskers omdat ze vaak ook een donker petje hebben.

Beter is het echter om door selectie de goede bleekruggen te kweken, bij die selectie gaat het dus op de eerste plaats om een goede rugdekkleur in combinatie met een goede kopkleur. In de loop der tijd kan het dan gebeuren dat de tekening ook wat gaat verbleken. In dat geval wordt het noodzakelijk om eens een normaal grijze of een normaal bruine in te kweken. Voor de hand ligt het dan natuurlijk om een normaal grijze zebra vink te gebruiken. Toch wilde ik u dat afraden omdat de bleekruggen dan wat grauw van kleur zullen worden. De goede grijze zebra vinken missen immers nagenoeg het roodbruine pigment in het dek, beter is het dan om uit te gaan van een normaal bruine pop. Een bleekrug man moet daarvoor gepaard worden aan een bruine pop. Alle poppen die worden geboren zullen bleekrug poppen zijn, terwijl de mannen die geboren worden normaal grijs van kleur zullen zijn. Deze mannen zijn echter wel split voor bleekrug. Zowel de mannen als de poppen zijn te gebruiken voor de bleekrugkweek. Wordt nu zo'n grijze man weer gepaard aan een bleekrug pop dan zal 50% van de jonge mannen bleekrug zijn, de jonge poppen die worden geboren zijn grijze bleekrug poppen of normaal bruine poppen. Het vreemde bij deze uitkomst is dat uit een normaal grijze man geen grijze poppen worden geboren.

Ook voor de bleekrugkweek zou ik willen adviseren om door selectie een goede stam op te bouwen. Dat dit moeilijk is geef ik toe, maar dat het mogelijk is blijkt elk jaar weer wanneer wij dezelfde namen terugvinden in de top van de uitslagenlijsten.

Tekst: Hans Klören

Foto: Ton de Bruijn/Dick Offerman

SCHOUWLAMP een leuk kado voor VADERDAG nú met 15% korting!

Schouwlamp: U kunt nu snel en veilig onbevuchte eieren opsporen.

- Geen stroomdraden of geloop met eieren.
- Perfekt gerichte belichting door lenslamp.
- Eventueel prima te gebruiken om gelijke nesten te maken.
- Metalenhuis, bekleed met kunststof.
- Schouwlamp + Batterijen en FRANCO THUIS f. 15,00 door storting op Postgiro 30.88.465 of geldige betaalkaarten.

Elektronische Broedthermostaat:

- Zonder installatie direkt op het stopcontact, de thermostaat hangt dus buiten de broedmachine u kunt heel gemakkelijk de temperatuur regelen (zie foto).
- Temperatuurbereik 18-43graden.
- Zeer nauwkeurig tot op 0,2 graad.
- Behalve voor de broedmachine ook bruikbaar voor allerlei andere doeleinden, b.v. Kunstmoeders, Ziekenkooien, Opfokkooien, Broedkassen, Verwarming, enz.

De Ideale Ziekenkooi:

- Regelbare warmte, in twee type's, mooie uitvoering, Ook als bouw pakket of inbouwset.
- Uiterst geschikt voor b.v. legnood, kunstmoeder, drogen van TT-vogels en quarantaine.

Verder leveren wij:

- Elstein infrarood donkerstralers, verwarmingslampen en -elementen.
- Temperatuur, Vochtigheids, Combinatie en Broedmeters.
- Broedthermostaten (met aethercapsule) inbouwsets voor Broedmachines.
- Ruimte thermostaten, Schakelklokken, Volièreverwarmers.
- Uitschuifbare africhtstokjes. Ook losse onderdelen.
- Documentatie door storting van f. 1,50 op Postgiro 30.88.465.

H. DIJKS R. v. Dalemstraat 5a - 5104 AL Dongen
Tel. 01623-13949 (ook 's-avonds)

WIJ ZIJN VANAF 20 JUNI T/M 4 JULI MET VAKANTIE.

Perkplanten een fleurig verschijnsel

De tijd van de perkplanten breekt weer aan. Nog even en overal in Nederland zijn er honderdduizenden perkplanten te koop. Bij bloemenwinkels, maar ook in supermarkten en bij honderden bloemenverkooppunten op straat. In mei worden er zelfs in verschillende plaatsen in totaal zo'n 35 „Geraniummarkten“ georganiseerd. Naast de bekende Geranium zijn er op deze Geraniummarkten ook veel Petunia's afrikaantjes, Lobelia's en Begonia's te koop. En daar blijft het niet bij: in ons land worden in totaal ongeveer 20 verschillende soorten perkplanten te koop aangeboden. Deze soorten bestaan ieder weer uit een aantal variëteiten: er zijn bijvoorbeeld alleen al 20 verschillende lage afrikaantjes verkrijgbaar.

Perkplanten ook voor bloembakken

Vanzelfsprekend doen perkplanten het niet alleen goed in bloemperken in de tuin. Zoals de bij de bloemendetailhandel verkrijgbare folder van Bloemenbureau Holland al zegt: „Planten kennen geen hoogtevrees“. Ook op balkons doen perkplanten het uitstekend. Vele soorten en maten met perkplan-

ten gevulde bloembakken kunnen er voor zorgen dat balkons, en met de balkons vaak hele flats, een bijzonder fleurig aanzicht krijgen. Juist door het grote aantal soorten en kleuren kan het vaak grauwe beton een stuk worden opgevrolijkt.

Optimaal resultaat door goede verzorging

Pas wanneer perkplanten op de juiste manier worden geplant en verzorgd, kan men een optimaal resultaat ver-

wachten. Niet dat de perkplanten nu wat minder aandacht geen genoeg nemen, maar wanneer een aantal tips in acht wordt genomen, doen ze het toch nog nét iets beter. Zorg bijvoor- beeld dat er gaten in de bodem van een bloembak zitten met daarop een laagje potscherven. Hierdoor kan het overtollige water wegvloeien. Vul de bak voor 2/3 met verse potgrond. Laat vóór het planten de wortels van de planten goed met water volzuigen en probeer tijdens het planten wortelbeschadigingen te voorkomen. Na het aandrukken van de grond zorgt flin gieten voor het snel groeien van de wortels. In de zomer is het dagelijks begieten van de bak noodzaak. Het wekelijks toedienen van een voedingsmiddel werkt zeker in de groeiperiode positief. Wanneer dan ook nog de uitgebloeide bloemen worden weggepikt en de bovenste laag grond wordt gehouden, kan er niets mee misgaan.

Bron: Bloemenbureau Holland

Kleurkanaries: klassieke kleuren III

Vererving

door Tom Gruijters

We gaan nu eens kijken welke kleuren we kunnen verwachten als we de vier behandelde kleuren onderling gaan paren.

Deze paringen zijn zuiver **als voorbeeld** genomen om aan te tonen hoe de vier kleuren zich t.o.v. elkaar gedragen. We willen hiermee **niet** zeggen, dat deze paringen altijd toegepast moeten worden.

Een kanarie die ingezonden wordt op een tentoonstelling moet namelijk de standaardeisen voor die kleur zo veel mogelijk benaderen. We zullen straks een en ander toelichten.

c. Bruin is 'sterker' dan isabel. Zie paring no.: 8, 14. Ook agaat is 'sterker' dan isabel. Zie paring no.: 12, 16.

d. De vader geeft **altijd** zijn pigmentkleur over aan zijn **dochters**, te zien aan alle paringen 1 t/m 16.

e. De moeder geeft **altijd** haar pigmentkleur aan haar **zonen**, maar bij 7 van de 16 paringen is deze kleur aan de zonen **niet te zien**. Toch kunnen deze zonen de pigmentkleur van moeder aan hun eigen jongen **vererven!** We noemen dit **split-mannen**.

g. Als man en pop **niet gelijk zijn van kleur** zal aan de jonge **mannen** de 'sterkste' kleur te **zien** zijn. Zie paring no. 2, 3, 4, 5, 8, 9, 12, 13, 14, 15.

h. Iets **bijzonders** gebeurt er bij de paringen no. 7 en 10.

Uit een bruine en een agaat komen **groene zonen!** Zoals op het schema te zien is, zijn deze zonen split voor bruin, agaat én isabel.

Deze mannen worden **passe-partout mannen** genoemd. (uitspreken: pas-partoe).

Of we deze passe-partout mannen nu paren aan een groene, bruine, agaat of isabel pop, alle vier de kleuren kunnen we uit deze paringen verwachten.

i. Ook de jonge mannen uit paring no. 4 en 13 zijn **groen** van kleur. Misschien op zich niets bijzonders, omdat groen 'sterker' is dan isabel (zie opmerking b.), maar deze jonge mannen zijn ook **passe-partout** mannen. Ook zij kunnen zowel groen, bruin, agaat als isabel aan hun jongen vererven, net als de jonge mannen uit paring no. 7 en 10.

j. De laatste, maar zeker niet onbelangrijkste opmerking is:

- aan poppen kun je altijd zien welke pigmentkleur ze bezitten en vererven (ze kunnen 'nooit split hiervoor zijn);

- bij mannen kun je alleen bij de isabel zeker weten, dat deze niet split is voor een andere pigmentkleur. Alle andere mannen (groen, bruin, agaat) kunnen split zijn voor een andere pigmentkleur, maar dit is normaal gesproken niet te zien. Het spreekt voor zich, dat het daarom een kwestie van vertrouwen is als je bij een andere kweker zo'n man koopt. Deze man **kan zuiver zijn van kleur**, (niet split), d.w.z. dat hij alleen vererft wat hij laat zien, maar **kan** ook split zijn.

Alleen de kweker die een goede kweekadministratie bijhoudt, kan U dit vertellen. Bij anderen wordt het meer een gok, een lot uit de loterij.

Schema van vererving groen, bruin, agaat en isabel

Man	Pop	Jonge mannen	Jonge poppen
1. groen	groen	groen	groen
2. groen	bruin	groen/bruin	groen
3. groen	agaat	groen/agaat	groen
4. groen	isabel	groen/br./ag./is	groen
5. bruin	groen	groen/bruin	bruin
6. bruin	bruin	bruin	bruin
7. bruin	agaat	groen/br./ag./is	bruin
8. bruin	isabel	bruin/isabel	bruin
9. agaat	groen	groen/agaat	agaat
10. agaat	bruin	groen/br./ag./is	agaat
11. agaat	agaat	agaat	agaat
12. agaat	isabel	agaat/isabel	agaat
13. isabel	groen	groen/br./ag./is	isabel
14. isabel	bruin	bruin/isabel	isabel
15. isabel	agaat	agaat/isabel	isabel
16. isabel	isabel	isabel	isabel

Opmerkingen bij dit schema

Als we dit schema goed bekijken, zullen zeker enkele dingen opvallen:

a. Als men man en pop **van gelijke kleur** aan elkaar paart, zijn **alle** jongen gelijk aan de ouders wat kleur betreft.

Zie paring no.: 1, 6, 11, 16.

b. Zodra men een paring toepast waarbij man of pop **groen** is, zullen de **jonge zonen altijd groen van kleur (verschijning)** zijn. Zie paring no.: 2, 3, 4, 5, 9, 13.

Er wordt wel gezegd: groen is de 'sterkste' kleur, de wildvorm wint.

Zie paring no.: 2, 3, 4, 7, 8, 10, 12.

Zo is de jonge zoon uit paring no. 2 **groen** om te zien, maar hij kan **zowel groen als bruin** aan zijn jongen vererven.

Kijk naar het schema: voor de streep staat hoe de jonge man eruit ziet, achter de streep staat wat hij óók nog kan vererven.

f. Poppen kunnen **nooit** split zijn voor een pigmentkleur. Ze vererven alleen de pigmentkleur die ze laten zien. Zie paring no. 1 t/m 16.

VAN HET DISTRICT

OOST NOORD BRABANT

Gefeliciteerd en bedankt, u allen die hebben bijgedragen aan het feest, dat wij nu hebben bereikt. VIJFTIG jaar Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een goed moment om te denken aan een feest, voor hen die thans staan aan die plaats waar vroeger onze voorvechters hebben gewerkt. Allen en alles voor onze mooie hobby. Indien juist geïnformeerd is Oost Noord-Brabant de Bakermat van onze Bond. In 1932 begon men in Eindhoven te denken aan een vereniging en een Bond.

De vereniging was er spoedig, 26 augustus 1932, maar voor de bond had men meer tijd nodig.

Middels Tilburg en Eindhoven werd in 1933 de NBvV in Utrecht opgericht. De heer Vrijssen was toen een van de Hoofdbestuursleden.

Toen al werd de wildzang spoedig aan banden gelegd, door de uitgave van de

vogelwet. Tot op heden zijn wij vogelliefhebbers niet zo gelukkig met deze wet geweest. 45.000 is een gegeven bij een ieder bekend, 50.000 hangt ons voor in de mond. Ruim 660 afdelingen telt de NBvV.

Alle afdelingen in 1983 een ledenactie met een gemiddelde van 8(acht) nieuwe leden en we zijn zeker van het gewenste resultaat.

Kunnen wij als Oost brabanters ook daarvan de grondleggers zijn??

NOORD BRABANT

Met ruim 175 afdelingen was onze Provincie zeker de grootste van de NBvV. Het toenmalige districtbestuur was de mening toegedaan dat dit aantal te veel was om een goed gecoördineerd overleg mogelijk te maken. De afstand tussen Oost en West was te veel voor één districtsvoorzitter om in enkele jaren alle afdelingen te bezoeken.

Er werd dan ook een verzoek ingediend bij het bondsbestuur om Brabant te verdelen in Oost en West. Aanvankelijk had het een stroef verloop, maar toch werd de wens vervuld.

In april 1979 werd de verdeling een feit en werd de Hr. J. Luisterburg gekozen als voorzitter van het district West Noord Brabant. Ondergetekende behield het voorzitterschap van Oost Noord Brabant.

De overige leden van het bestuur werden eveneens ingedeeld en wel voor elke provincie drie. Dat waren H. Huijgens, A.v. Dun en H. v. Oosterhout (W) en verder J. Heesakkers, G.v.d.Loo en G. Schroeders (O). Dat het splitsen tot een goed resultaat heeft geleid moge blijken uit het inzenden van vogels naar de Provinciale wedstrijden.

Gemiddeld worden nu 4000 vogels ingeschreven voor beide wedstrijden terwijl ook het vergaderbezoek me 100% toenam.

O.N. Brabant kan zich steeds verheugen op een bezoek van 3/4 van het aantal afdelingen (94). Ook de onderlinge band is beter geworden, men kan elkaar beter bezoeken en benaderen. O.N.B. heeft ook een zeer sterk eigen karakter, mogelijk terug te vinden in de vele jaren van het bedrijven van de hobby. De zuiderlingen zijn ook altijd zeer goed vertegenwoordigd bij uitwedstrijden in het buitenland. Wij mogen ons gelukkig prijzen, dat vele malen een wereld en bondskampioen in onze provincie woonde. Vanaf deze plaats willen wij O-brabanders het dagelijks bestuur gelukwensen met dit jubileum. Onze wens is: Wijsheid en een goed inzicht om de bond verder te besturen tot een volgend jubileum. Het huidige districtbestuur van O.N.B. is v.r.n.l. J. Lammers, G.v.d.Loo, J.Vos en J. Heesakkers.

namens het districtsbestuur
De districtsvoorzitter, J.C.Vos

Japanse Meeuwenclub

Wat is de japanse meeuwen-club?

De J.M.C. is een speciaalclub binnen de Nederlandse Bond van Vogel-liefhebbers. Een club die zich specialiseert in het kweken van japanse meeuwen en haar kennis en ervaringen door middel van een clubblad doorgeeft aan haar leden. Dit is alleen maar te verwachten als alle liefhebbers van japanse meeuwen zich aaneen sluiten. Dan kan men door kennis en ervaringen van anderen veel sneller het doel bereiken dat men zich voor ogen stelt: Prachtige japanse meeuwen om mee te showen op tentoonstellingen, vogels die goed kweken en waar je een zinvolle hobby aan kunt beleven. Dit is het doel van onze speciaalclub.

Maar we willen en doen nog meer.

Wij houden tijdens de Bondstentoonstelling in Breda de clubkampioenschappen. In oktober verzorgen wij

een nationale T.T. alleen voor japanse meeuwen. Op de provinciale T.T.'s organiseren wij in samenwerking met het distrikt de provinciale J.M.C. kampioenschappen.

Ook organiseert de J.M.C. een zogenaamde technische dag. Op deze dag worden japanse meeuwen door liefhebbers meegebracht die door zeer gespecialiseerde keurmeesters/kwekers uitvoerig worden besproken. Deze technische dag is niet alleen voor nieuwe leden maar ook voor hen die reeds jaren japanse meeuwen kweken een unieke gelegenheid om de kennis wat op te frissen of uit te breiden.

Dan het clubblad.

Het clubblad is 't belangrijkste middel voor een landelijke vereniging om contact met elkaar te houden. Hier in vindt u de laatste nieuwtjes over onze japan-

se meeuwen en haar vereniging. Het is ook de gelegenheid om uw vragen, suggesties of een artikel te plaatsen. Ook kennen we kontaktpersonen. Dat zijn de mensen wat dichterbij huis. In iedere provincie geven zij inlichtingen en organiseren zij de provinciale activiteiten.

Om nog even op de vogels terug te komen.

U wilt dat misschien nog niet, maar de japanse meeuw is vermoedelijk wel de oudste gedomesticeerde kooivogel. Zijn wieg stond niet in Japan maar in China. Daar kijkt u wellicht van op. Dus eigenlijk is het een Chinees meeuwtje, net als de japanse nachtegaal, die komt namelijk ook uit China (en heeft het zelfde naams probleem).

De japanse meeuw is een paar honderd jaar geleden uit bronzemannen

ontwikkeld tot de vogel die we nu kennen als de bonte meeuw. De volkleur japanse meeuwen, die we van de tentoonstelling kennen, zijn hier in Europa door middel van inkweek met andere Longura soorten tot stand gekomen. Maar hoe spijtig ook, de meeste japanse meeuwen hier in Nederland, worden gebruikt. Jawel gebruikt, om hun goede eigenschappen aan te wenden voor de opfok van andere prachtvinken. Wij japanse meeuwen liefhebbers hebben het daar toch wel een beetje moeilijk mee. Japanse meeuwen zijn eigenlijk veel te goede, mooie en lieve

vogels om ze niet hun **eigen** jongen te laten uitbroeden.

We hebben zo langzamerhand wat meer kleuren, zodat iedereen wel wat van zijn gading kan vinden.

Door gerichte kweek met japanse meeuwen zijn er nu naast de bekende kleuren donkerbruin, mokkabruin en roodbruin een paar nieuwe bij gekomen, de pastelfactorige japanse meeuwen zijn hier een voorbeeld van. Verschillende kwekers zijn hiermee aan het experimenteren. De mogelijkheden zijn nog niet uitgeput. Ook bij de japanse meeuwen komen er in de toe-

komst nog verschillende andere kleuren bij. Wij denken aan de grijze kleur en dan de echte 'vokleur'. Hiermet bedoelen wij een eenkleurige meeuw die geen buiktekening laat zien maar één kleur voor de gehele vogel.

U ziet er is nog veel te doen

Heeft u er zin in, het adres voor inlichtingen staat in elk nummer van dit blad op de eerste bladzijde.

Namens het bestuur, Arno Kok
Fotografie: Günter Oppenborn

KALENDER 1983

GEELKOPAMAZONE

Van de Geelkopamazone (*Amazona ochrocephala*) onderscheidt men niet minder dan negen ondersoorten, zogenaamde subspecies, rassen of vormen. Ofschoon ik mijn hand er niet voor in het vuur steek, vermoed ik toch dat de afbeelding er een is van *A. o. tresmariae*. Deze ondersoort komt uitsluitend voor op de eilandengroep Tres Marias voor de westkust van Mexico. Ik baseer dit op het geel, dat zich uitstrekt tot in de hals en de bovenborst. De bovenvleugels zijn setwat lichter groen dan de nominatvorm. De onderdelen

zijn héél flauwtjes blauw getint. Ook is deze vorm de grootste van alle negen ondersoorten. De naam Geelkop-amazone komt rechtens toe aan *A. o. oratrix*, die domicilie heeft in Mexico en Honduras. Aangezien echter *tresmariae* er zeer veel op lijkt, betitelt men deze ook maar met geelkopamazone. Deze amazones zijn als kooivogel minder geschikt. Het best voelen ze zich thuis in een vrij ruime volière met takken, waarin ze kunnen klimmen. Omdat de geslachten uitwendig vrijwel identiek zijn, is het moeilijk een paartje sa-

men te stellen. Is dat eenmaal gelukt en hebben de vogels een goede nestgelegenheid, dan gaan ze soms over tot broeden. Er worden twee tot vier witte eieren gelegd, die in ruim vier weken worden uitgebroed. De jongen verlaten hun nesthol na circa zeveneneenhalve week. Als de jongen zelfstandig zijn, kan men ze beter verwijderen, omdat vooral pa zich nogal eens agressief wil gedragen.

Meindert de Jong:

SUCCESVOLLE VANGST!!!!

met TEMO-BI, dat is een NIEUWE LIJM voor het vangen en doden van RATTEN en MUIZEN.
Verpakt in tubes, gemakkelijk en zuiver bij 1 gebruik.
Niet brandbaar, niet giftig, reukloos en onbepaald houdbaar.
TEMO-BI kan met absolute VEILIGHEID gebruikt worden op alle plaatsen waar het gebruik van vergiften gevaarlijk kan zijn, zoals stallen, hokken en koolen.

Verkrijgbaar bij DIERENSPECIAALZAKEN in tubes van: 130 - 200 en 350 cc.

GR tel. 04160-321 50
WAALWIJK

ALECKWA

Topkwaliteit zachtvoerders, 18 soorten, voor vruchten-, insecten- en zaadetende vogels; kanaries, prachtvinken, fazanten, grote parkieten, etc.

Vol met insecten en mierepoppen in droge en kant en klare honing- en vetmengsels.

WEDERVERKOPERS GEVRAAGD VOOR ALECKWA. GROTE COLLECTIE VOGELS!

Vraag prijslijst voer en vogels, postzegel bijsluiten.

Alleen importeur van Aleckwa voor Nederland:

„De Vogelspecialist”

PANWEG 66 - 3705 GG ZEIST - TEL. 03404-5 65 76

Succes met 'Lorre'

In 1981 heb ik een grijze roodstaart papegaai (kongo) gekocht. Deze vogel leeft een jaar in de huiskamer gezeten, maar wil niet spreken.

In het maandblad Onze Vogels had ik gelezen over het kweken met deze vogels, daarom kreeg ik het idee om een koppel samen te stellen.

Ik heb toen voor die vogel een partner gezocht, op goed geluk daar het bij deze vogels moeilijk is om het geslacht te bepalen.

De eerste die ik kocht heeft een week tijd de mijne gezeten, maar het was constant vechten.

Ik heb toen die papegaai ingeruild tegen een andere. Daarna plaatste ik ze bij elkaar en het klikte gelijk.

De volière is een houten hok waarin zowel kanaries als de papegaaien zijn ondergebracht.

De binnenkooi van de papegaaien is afgemetseld met eternitplaat en het vloeroppervlak is 2 x 2 m.

De buitenvlucht is bespannen met terts gaas en is eveneens 2 x 2 m groot. In die vlucht had ik een holle wilgenstam geplaatst.

Voer verkoopt de pop een oude broedkast van grote parkieten die in het binnenhok op de grond stond.

Op 28 september 1981 zag ik dat er een ei in de broedkast lag, dus in elk geval had ik een pop, maar ik wist nog niet of het wel een man was.

Op 2 oktober werd het tweede ei gelegd. Na 10 dagen broeden zag ik dat één van de eieren bevrucht was, dus ik had een echt koppel.

Op 28 oktober ongeveer de datum dat het ei uit moest komen, zag ik dat de schaal donkere vlekken vertoonde. Na nader onderzoek wist ik dat het jong dan dood was.

Ik maakte de schaal open en zag een volgroeid jong dat was dus jammer. Ik heb toen de kweeksituatie op papier gezet met vragen wat ik voor het volgende kweekseizoen moest doen en verstuurt naar de Heer Duijvis in Teteringen.

Deze heeft mij toen uitgelegd wat er misschien fout was gegaan. Hij dacht dat het vochtgehalte in het blok niet juist was geweest. Het moet ongeveer

70% zijn. Ik heb toen voor het nieuwe seizoen 1982 een nieuw blok gemaakt van een groene wilgenstam.

De afmetingen binnenwerks \pm 70 cm hoog en 30 cm in doorsnede, het vlieggat 12 cm. Begin oktober was de pop weer regelmatig in de nest. Zij knaagde zoveel spaanders van de binnenkant dat ik er een hoop uit moest halen, ze zat haast aan het vlieggat. Op 18 oktober zag ik het eerste ei, en op 20 oktober het tweede. Op 11 november heb ik de eieren bekeken, ze waren allebei bevrucht. Toen was het weer afwachten wat er van terecht zou komen. Op 12 november kwam ik in de kooi en vond dat de man anders reageerde dan normaal. Ik keek in het blok en zag een eierdop en toen de pop iets opzij ging zag ik een klein donzig jong liggen. Het tweede ei is

niet uitgekomen. Op 27 november heb ik het jong voor de eerste keer uit het nest genomen om foto's te maken en om de ring te passen, deze bleef op 30 november zitten (10 mm).

Het jong groeide voorspoedig. Rond de 40 dagen was de kop al bevederd en kwamen de slagpennen en rode staartveren door. Iets later kwamen ook al de veertjes op borst en rug. Hij is nu ik dit noteer, 80 dagen oud en al bijna een volgroeide vogel. Ik verwacht dat hij eerstdaags de buitenwereld zal gaan verkennen. Ik haal de jonge papegaai 2 à 3 maal per week naar binnen om hem handtam te maken. Binnen schijnt het hem ook goed te bevallen. Als het zo door blijft gaan staat de jonge papegaai in oktober op onze tentoonstelling.

G. Smulders.

De zanglijster

De zanglijster behoort tot onze zeer talrijke broedvogels en men schat dat er tussen 100.000 en 160.000 paren binnen onze grenzen broeden. Dat is nogal wat, maar toch is het nog maar een kwart van het aantal merelparen! Mannetje en vrouwtje zijn uitwendig vrijwel gelijk; van boven bruin, van onderen gelig wit met donkere vlekjes.

Meesterlijke imitators

Zanglijsters zijn niet alleen uitstekende zangers, maar ook voortreffelijke imitators. Met allerlei vogelgeluiden hebben ze niet de minste moeite en zelfs mechanische geluiden worden keurig nagebootst. De zang is zeer luid en erg muzikaal; deze klinkt 'onstuimiger' dan het meer bezadigde lied van de merel. Sommige motieven worden meerdere malen herhaald en in hun voordracht voert altijd de 'ie' de boventoon. Het is verbluffend hoe deze lijster zijn 'vriendjes' en 'vriendinnetjes' weet te

roepen: 'plétje-plétje', 'meriétje-meriétje', 'fiélip-fiélip' enz.

Broedgegevens

Zanglijsters bouwen gewoonlijk hun nest op een hoogte, variërend van 1-3 meter, in boompjes, struiken, hagen, klimop en andere klimplanten tegen schuren of gebouwen. Sporadisch wordt een nest op de grond ontdekt. Het nest zelf is een stevig, diep bouw-sel, vervaardigd van dunne takjes en stengeltjes, dorre blaadjes, mos, worteldraden en dergelijke. Het wordt door het vrouwtje gebouwd en ook zij bepleistert de nestkom met een laag splinters en vermolmd stukjes hout, vermengd met modder, aarde en koe-mest. Dit alles wordt glad aaneenge-metseld met kleverig speeksel. Als het droog is lijkt het veel op een harde villaag. Hierin komen de 4-6 prachtige blauwgroene eieren te liggen, die slechts een paar 'inktpatjes' vertonen.

Het vrouwtje broedt het legsel uit: circa 14 dagen, maar het mannet helpt wel bij het grootbrengen van de kindertjes. Voor de reiniging zorgt evenwel het wijfje: na de voeding vangt zij de luiers - het zakje met uitwerpselen - op en slikt deze in. Na een dag of veertien verlaten de jongen het nest, maar ook wel eens vroeger en dan kan nare gevolgen hebben, want katten zijn alom tegenwoordig. Soms worden in één seizoen drie of vier legsel geproduceerd.

Wormenjacht

Tijdens de jacht op wormen huppen de lijsters over het gazon om plotseling met een ruk stil te blijven staan: zuchten en luisteren. Dan schiet ineens de kop naar voren en een flinke pier wordt met de snab gegrepen. Maar dat geeft zich niet zo één-twee-drie gewonnen. De vogel trekt en trekt, steunend op de uitgespreide staart en ja hoor, de buit

De /

osel

Tekst: Stroller
Fotografie: André Bruggeman

binnen. Vaak breekt de worm en tui-
melt de vogel haast om; dat is altijd
weer een koddig gezicht. Ook slakken
worden graag geconsumeerd. De klei-
ne soorten worden 'met huid en haar'
verslonden; de grotere van huisjes
voorzene dieren worden meegenom-
men naar een steen of ander hard voor-
werp, waar de wanden van het huisje
kapot worden gehamerd, zodat de in-
houd lekker kan worden opgepeuzeld.
Een aantal jonge vogels trekt soms in
het najaar naar het zuiden, maar verder
dan Spanje en Portugal gaan ze ge-
woonlijk niet.

Mutaties

Het komt nogal eens voor, waarschijn-
lijk een op de zoveel honderdduizen-
den, dat een sterk in kleur afwijkend
exemplaar wordt geboren. Misschien
heeft u zelf in het veld ook wel eens
een bonte merei of lijster waargeno-
men. In ons land moet je echter toch
van die vogels afblijven, ze blijven be-

scherm en of ze nu wel of niet 'voor de
poes zijn' doet weinig terzake. Een albi-
no zanglijster blijft een zanglijster, punt
uit. Kijk in België doen ze dat toch
even anders. Daar zijn alle in kleur
afwijkende exemplaren als het ware
buiten de wet gesteld. Dergelijke vog-
els mag je zonder vergunning of wat
dan ook houden. Het gevolg is dat als
er dan wel eens een bijvoorbeeld witte
lijster wordt gesignaleerd, deze binnen
de kortste keren beland in een voor
zo'n vogel veilige en beschermde vol-
ière. De geïnteresseerde vogelliefheb-
ber doet er bovendien ook wat mee.
Omdat de zanglijster in België ook tot
de zgn. kooivogels behoort, wordt een
in kleur afwijkend vogel gepaard aan
een wildvorm partner en het gevolg is
dat er weer een interessante foklijn is
uitgezet.

Op die manier zijn er inmiddels al
tientallen isabel en ook witte zanglij-
sters in volière's geboren en zijn het

schitterende vogels op de tentoonstel-
lingen. Van onze vriend **André Brug-
geman** uit Sint Niklaas ontvingen we
enkele fraaie dia's van zijn witte lijster
waarmede hij thans aan het fokken is.
De witte vererft geslachtsgebonden.
Over het houden van zanglijsters in de
volière schrijft hij: Het zijn bewegelijke
vogels en niets ontgaat ze. Bij de aan-
vang van de broedperiode zijn ze te-
genover elkaar wel wat kibbelachtig,
maar dat hoort nu eenmaal tot hun ka-
rakter. De man zingt dat het een lieve
lust is. Baden doen ze dikwijls en ze
hebben dan ook meerdere malen per
dag vers badwater nodig. Hun voedsel
bestaat uit kleine korrels en een goed
universeelvoer, af en toe wat meelwor-
men en als het seizoen daar is bessen
en vruchten. Tijdens de kweek dient
een ruime hoeveelheid regenwormen
te worden verstrekt. Heel vaak worden
de jonge lijsters met de hand bijge-
voerd. Het is een enorm werk maar wel
een dankbare klus.

De Guayaquil parkiet: waard om te proberen

Tekst: Herman Kremer Foto: H. Müller en C. Scholtz

De groene Aratinga's

De Guayaquil parkiet maakt onderdeel uit van het geslacht Aratinga, dat uit negentien soorten bestaat. Van die negentien zijn er acht die zowel qua postuur als qua kleuren veel met elkaar gemeen hebben: de groep die overwegend groen is met meer of minder rood, vooral aan de kop en aan de vleugelrand. Het zijn aantrekkelijke en levendige volièrevogels: alleen hun stemgeluid kan vooral in een vrij dicht bebouwde omgeving wel eens wat hinderlijk zijn. Als dat voor u echter geen belemmering vormt is het houden van deze vogels zeker aan te bevelen.

Verschillende liefhebbers schijnen enige moeite te hebben met het bepalen van de juiste soort als het om de groen-rode variëteiten gaat. Als we ons echter tot de acht soorten en de meest bekende ondersoorten beperken zijn de verschillen toch vrij duidelijk. U moet dan vooral letten op de kleuren van voorhoofd, kroon, vleugelbocht en wang. Als we dat schematisch weergeven ontstaat het volgende beeld:

(onder)soort	voorhoofd	kroon	vleugelbocht	wang
1. A. h. holochlora groene aratinga	groen	groen	groen	groen
A. h. rubritorquis roodborst aratinga	groen	groen	groen	groen
2. A. finschi Finsch's aratinga	rood	groen	rood	groen
3. A. w. wagleri Wagler's aratinga	rood	rood	groen	groen
A. w. frontata Peru parkiet	rood	rood	rood	groen
4. A. m. mitrata roodmasker aratinga	rood	voor rood, achter groen	groen	deels rood, deels groen
5. A. erythrogenys Guayaquil parkiet	rood	rood	rood	rood
6. A. l. leucophthalmus witoog aratinga	groen	groen	rood	groen
7. A. c. chloroptera Hispaniola aratinga	groen	groen	rood	groen
8. A. euops Cuba aratinga	groen	groen	rood	rood gevlekt

- de Cuba aratinga is rood gevlekt op kop, hals en nek en heeft een gele iris.

Met dit overzicht komt u denk ik al een heel eind. Als we alle ondersoorten er bij zouden nemen wordt het uiteraard wat ingewikkelder. Het gaat echter te ver daar hier uitgebreid op in te gaan: bovendien komen we die toch niet zo vaak tegen. Mocht u daarin echter toch sterk zijn geïnteresseerd en er meer over willen weten dan zou ik u willen verwijzen naar het boek van Thomas Arndt: 'Südamerikanische Sittiche' dat uitsluitend handelt over alle Aratinga-soorten en -ondersoorten. Het is bijzonder leerzaam en geeft ook via diverse tekeningen en kleurenfoto's een goed inzicht in het onderscheid tussen de verschillende (onder)soorten. Dit boek is verkrijgbaar bij het Bondsbureau.

Geslachten te onderscheiden?

Om tot kweekresultaten te komen is enig geduld wel gewenst: het is in het algemeen met deze vogels niet zo dat u na een jaar al jongen op stok zult zien. Dat is vooral op een tweetal redenen terug te voeren:

a. het overgrote deel van de vogels dat op het moment in onze volières

Als u dit schema overziet ziet u overeenkomsten tussen de ondersoorten bij nummer 1 en tussen de nummers 6 en 7 en mogelijk 8. Daarom kunnen de volgende aanvullende opmerkingen van nut zijn.

- de groene aratinga is de enige die geen witte oogring heeft.

- de roodborst aratinga heeft een rode halve maan op de borst;
- de witoog aratinga heeft de kleine ondervleugeldekveren rood en de grote geel, alsmede een oranje iris;
- de Hispaniola aratinga heeft de kleine ondervleugeldekveren rood en de grote groen, alsmede een rood-bruine iris.

wordt gehouden is geïmporteerd en vraagt daarmee een zekere acclimatisatieperiode;

- b. de kennis van deze vogels is (nog) niet zodanig dat er met een redelijke mate van zekerheid op het oog broedparen zijn samen te stellen.

Laten we op dit laatste punt eens wat dieper ingaan. Er zijn in de literatuur wel enige aanwijzingen aangaande het geslachtsonderscheid te vinden, maar deze zijn niet zo duidelijk of herkenbaar dat een gegarandeerde geslachtsbepaling zonder meer mogelijk is. En dat alles wordt nog weer eens extra bemoeilijkt door het feit dat niet alle auteurs altijd dezelfde kentekenen aangeven.

Ik zal u een beknopt overzicht geven van de in de literatuur aangeduide geslachtsverschillen.

Arndt bij de groen-rode aratinga's is gebleken dat de mannen meer rood hebben dan de poppen. Beter kan men echter het geslacht bepalen door de vorm van de kop. Van de zijkant bezien is deze bij de poppen rondachtig en kleiner van omvang dan bij de mannen, die een meer hoekige kop met platte schedel hebben. Daardoor verschilt ook de vorm van bovenaf. Bij de poppen vormt in de ideale situatie de achterkant van de kop met de snavelpunt een driehoek; de mannen hebben een meer lange en rechthoekige vorm waarmee de snavel niet in één lijn ligt. Ook de lichaamsvorm kan aanwijzingen geven. De mannen zijn vaak krachtiger en zwaarder gebouwd; bij de poppen zijn vleugels, staart en snavel vaak korter of kleiner. De uiteinden van de bekkenbeentjes zijn bij veel poppen rondachtig en bij de mannen scherp. Toch leiden al deze aanwijzingen niet tot een volledige zekerheid.

Mevr. Spengelink: het geslacht bij de volwassen vogels is vaak te bepalen naar de kleur van de iris; deze is bij de poppen wat meer grijs van kleur dan bij de mannen. Bovendien hebben de poppen een wat grotere kop. De veertjes op de voorhoofdsrand net tussen de neusgaten en de ogen zijn bij de mannen iets langer en breder waardoor als het ware het effect van wenkbrauwen ontstaat. Ook de kromming van de snavel is sterker.

Volgens Forshaw, de Grahl, mevr. Low

en Kaal zijn er geen betrouwbare verschillen aan te geven.

En dan mijn eigen vogels. Bij dit broedpaar geeft eigenlijk vrijwel geen van de hier vermelde verschillen een zodanige zekerheid dat op het oog een man en een pop kunnen worden aangewezen. Er zijn wel wat kleine nuances maar die zijn onvoldoende betrouwbaar. Ook de vrij veel gehanteerde beikentest geeft geen enkel uitsluitsel, althans niet in de maand februari. Het enige opvallende verschil heb ik kunnen constateren in de kleur van de iris. Bij de man is deze als het ware samengesteld uit drie ringen: van buiten naar binnen in de kleuren oranje, bruin en geelachtig. Deze zijn duidelijk van elkaar te onderscheiden. Bij de pop bestaat de iris uit slechts twee kleuren: van buiten naar binnen resp. oranje en bruin. Daar ontbreekt het geel dus.

Inmiddels heb ik twee andere vogels aangeschaft zodat ik nu over een broedpaar, twee jongen en nog drie volwassen exemplaren beschik. Deze laatste drie hebben alle een driekleurige iris. Als het aangegeven verschil betrouwbaar zou zijn voor het aanwijzen van het geslacht zouden dit dus drie mannen moeten zijn. Het is echter enigszins voorbarig op grond van de ervaringen met slechts enkele vogels een dergelijke conclusie te trekken. Daarvoor zal meer onderzoek nodig zijn.

Wat doen we hier nu mee? Ik kan u maar één raad geven: hou wel rekening met deze adviezen maar stel nooit op het oog een 'koppel' samen! En laat u nooit door een andere liefhebber een gegarandeerd paar aansmeren tenzij u honderd procent zekerheid hebt dat de vogels jongen hebben gehad dan wel endoscopisch zijn onderzocht. Het geloof lijkt helaas in dit opzicht nog steeds sterker dan de leer; nog immer worden er regelmatig dergelijke vogels aangeboden.

En laat u niet misleiden door het gedrag van uw vogels: als ze de hele dag bij elkaar zitten, elkaar vertroetelen en zelfs paren is dat nog geen enkele garantie dat u met een man en een pop te maken hebt. Ik weet dat dit al vaak geschreven is maar uit de praktijk blijkt dat het nog steeds niet vaak genoeg gezegd kan worden.

Het is dus totaal verkeerd zo maar twee vogels bij elkaar in een volière onder te brengen. De kans dat u een man en een pop hebt is dan slechts één op drie. Veel beter kunt u meerdere vogels bij elkaar plaatsen en ze zo zelf paren laten vormen die dan later eventueel apart kunnen worden gezet.

Een tweede aan te bevelen mogelijkheid is twee parkieten die endoscopisch op hun geslacht zijn onderzocht samen te huisvesten.

In de volière

Hoewel waarschijnlijk iedere liefhebber deze groen-rode aratinga's wel kent worden ze toch relatief weinig gehouden. Hoewel ze vrij regelmatig bij importeurs kunnen worden waargenomen is het toch wat onduidelijk waar ze blijven. De vrees bekruipt me wel eens dat ze vanwege de geringe broedresultaten en het ontbreken van felle, contrasterende kleuren zogenaamde 'zwerfers' worden. Dat zou erg jammer zijn; het zijn immers prachtige vogels! Beijk maar eens een goed in conditie zijnde Peru of Guayaquil parkiet.

Ze worden dus niet alleen vrij weinig gehouden, er wordt ook niet al te veel over geschreven. Ik heb er verschillende jaargangen van diverse vogeltijdschriften op nageslagen, maar het resultaat was ronduit teleurstellend. Het aantal artikelen was ruimschoots op de vingers van twee handen te tellen, een selectie op de kwaliteit ervan leidde tot de conclusie dat uiteindelijk één hand meer dan voldoende was.

Het lezen van dergelijke artikelen leidt overigens soms tot merkwaardige ontdekkingen: zo kwam ik ergens tegen dat de naam van de Guayaquil parkiet een zijn onomatopoeie zou zijn, dat wil zeggen een in woorden omgezette 'veergave van de roep van de vogel' (zoals bij ons bijvoorbeeld de koekoek 'n de tiftjaf, en ook de twenty eight is 'o aan zijn naam gekomen). Hebt u de 'Guayaquil wel eens gehoord? Ik wel, maar ik kan er met geen mogelijkheid 'guayaquil' van maken. Dat hoeft overigens ook helemaal niet, want de naam is erg gemakkelijk te achterhalen. Gaan we namelijk de herkomst van de vogel na dan komen we terecht in Ecu-

ador. En bekijken we de kaart wat nader dan ontdekken we onder meer een stad genaamd ... jawel! Guayaquil

Ook het kweken met de groen-rode aratinga's is tot nu toe beperkt van omvang. Zo noemde mevr. Spenkelink een paar jaar geleden in dit blad slechts de Peru parkiet en de roodborst aratinga als de leden van deze groep waarmee in Nederland is gekweekt. Naar mijn mening ligt een dergelijk gering resultaat echter meer aan de liefhebbers dan aan de vogels zelf. Bij veel vogelhouders ontbreekt namelijk in dit opzicht toch wel een belangrijke eigenschap: geduld. De ervaring heeft geleerd dat bij veel Australische parkieten al na een jaar kweekresultaten mogen worden verwacht. Als een liefhebber dan voor de variatie eens een paar Zuid-Amerikanen koopt (die hem wel aardig lijken en soms toevallig ook nog net als een gegarandeerd broedstel worden aangeboden) gaat hij toch vaak van deze zelfde gedachte

uit. Als ze dan na een jaar niets hebben gedaan en ook nog wat luidruchtiger blijken te zijn dan de Australische verwanten gaat de aardigheid er al wat af. Doen ze ook het tweede jaar niets dan moeten ze maar weer weg. En op die manier ontstaan er dan zwervers die van liefhebber naar liefhebber reizen en nergens goed tot rust komen. U moet echter nooit vergeten dat het om geïmporteerde vogels gaat die een enorme overgang van het soms tropische Zuid-Amerika naar ons koude kikkerlandje moeten verwerken. En daarbij zijn ze dan ook nog eens hun vrijheid kwijt.

Als u dan ook met Zuid-Amerikaanse parkieten begint, ga er dan van uit dat er in de betreffende voliere de eerste jaren geen jongen worden geboren. Dat kan natuurlijk best, maar als het gebeurt valt het alleen maar mee. Enkele voorbeelden uit eigen ervaring kunnen u een indruk geven van de mogelijkheden.

de Guayaquil parkiet

	aangeschaft	eerste bevruchte ei
Andes Patagonische rotsparkiet	23-2-1976	30-6-1980
blauwkop aratinga	12-8-1977	9-7-1979
brunkop aratinga	8-8-1979	23-4-1982
Guayaquil parkiet	17-8-1979	±20-7-1982

Het beste advies is dan ook het volgende: zet meerdere vogels bij elkaar (of twee op hun geslacht onderzochte), kijk of ze goed bij elkaar passen, geef ze een goede huisvesting en verzorging en laat ze verder met rust.

De Guayaquil parkiet zelf

Laten we nu wat verder ingaan op het mooiste lid van deze groep. De lengte van de vogel is 33 cm. Een beschrijving van het verenkleed behoeft ik nauwelijks te geven, de foto geeft daarover voldoende duidelijkheid. De vogel is voornamelijk uitgevoerd in verschillende tinten groen en heeft daarbij een fraaie rode kop, een rode vleugelbocht en -zoom en rode dijen. De hoeveelheid rood aan de kop is variabel; dat heeft het grote voordeel dat de individuen vrij goed van elkaar zijn te onderscheiden. Er zijn zelfs exemplaren waarbij het rood tot in de nek doorloopt. Aangezien ik zo'n vogel in mijn bezit heb kan ik wel zeggen dat deze uitzonderlijk fraai zijn.

De latijnse naam van de Guayaquil parkiet (*Aratinga erythrogenys*) kan als volgt worden verklaard. *Aratinga* wil zeggen gekleurd als een ara, *erythrogenys* betekent met rode wangen. In het Nederlands worden wel namen als roodkop aratinga of roodmasker parkiet (waarschijnlijk afgeleid van het Engelse red-masked conure) gebezigd. Deze namen hebben echter het nadeel dat ze, hoewel ze wel redelijk het kleurenpatroon van de vogel aanduiden, tot enige verwarring in relatie tot andere leden van dit geslacht kunnen leiden, bijvoorbeeld de *Aratinga mitrata*. De naam Guayaquil parkiet heeft dit nadeel niet en geeft bovendien duidelijk de herkomst van de vogel aan.

Het verspreidingsgebied ligt in Zuidwest-Ecuador (waar de stad Guayaquil is gelegen) en Noordwest-Peru. Het is vrij klein in vergelijking met dat van verschillende andere Zuid-Amerikaanse parkieten. Binnen dat gebied komt de vogel echter vrij algemeen voor;

alleen rond de stad Guayaquil is de laatste tijd een vermindering van het aantal waar te nemen.

De Guayaquil parkiet komt voor in verschillende typen gebieden: van loofbos via droogstruikgewas naar zeer open en spaarzaam begroeide woestijnen; het is vooral een vogel van droge tropische gebieden die eveneens in en rond sommige steden is aan te treffen. Door het betrekkelijk kleine verspreidingsgebied kan deze soort niet op al te uitgebreide schaal worden geëxporteerd; het handhaven van het huidige uitvoerniveau lijkt echter geen bedreiging te vormen.

De Guayaquil parkieten trekken buiten de broedtijd in kleine tot zeer grote groepen rond. Ze zoeken bij voorkeur de dalen op, maar ook op een hoogte van 2500 meter zijn ze wel waargenomen. Bij dat rondtrekken zijn ze zo nu en dan zelfs in Zuidwest-Columbia gesignaleerd. Bij de voortplanting zonde-

ren de diverse paren zich af van de groep.

De echte broedgebieden schijnen tot nu toe nog niet te zijn ontdekt, er is over het voedings- en broedgedrag van deze vogels dan ook erg weinig bekend. Dat is eigenlijk vrij merkwaardig voor een vogel die een vrij klein verspreidingsgebied heeft en algemeen, zelfs tot in de steden en dorpen, kan worden waargenomen. Niet alleen voor de vogelliefhebbers maar ook voor de wetenschapsmensen ligt hier dus nog een groot terrein braak.

Voor zover bekend kwamen deze aratinga's in 1854 voor het eerst naar Europa, en wel naar Londen. De Engelsman Shore-Baily schijnt er in 1928 en 1926 voor het eerst mee gekweekt te hebben. Het eerste legsel bestond uit vier eieren, waarvan er twee na een broedduur van ongeveer een maand uitkwamen. Rond zes weken na het uitkomen vertieën de jongen voor het eerst het nest.

In 1969 werden er in Chester Zoo (Engeland) twee jongen groot; in datzelfde jaar kwamen er in Denemarken eveneens vier jongen op stok. Dat we nog lang met alles weten blijkt wel uit de broedduur: ik kwam in de literatuur onder meer periodes tegen van 23 da-

oudervogel met jong

gen, 26 dagen, 29 dagen en een maand. Helaas heb ik deze bij mijn eigen vogels niet kunnen vaststellen omdat ik de legdata niet precies weet. Op 25 juli waren er warme eieren, terwijl als uitkomstdata 13 en 16 augustus konden worden genoteerd. In ieder geval dus 22 dagen, een maand is echter duidelijk te lang.

De kweek

In de zomer van 1979 kon ik bij een importeur vier Guayaquil parkieten kopen. Uiteindelijk bleven er drie over die samen werden gehuisvest in een vlucht van vijf meter lang en een aansluitend nachthok van bijna twee meter diep, gericht op het westen; de breedte van beide is een meter. Uiteraard kregen ze bij aankomst direct enkele broed/slaapblokken ter beschikking gesteld.

Zo hebben ze rustig enkele jaren aan de overgang van vrije natuur naar volière kunnen wennen. Het bleken harde vogels te zijn die goed tegen het Nederlandse klimaat kunnen. Ze waren niet kieskeurig in hun menu en konden goed met elkaar overweg. Eind voorjaar 1982 veranderde dat echter. Eén van de drie werd toen duidelijk door de andere twee niet meer geaccepteerd. Hij werd bijvoorbeeld steeds weggejaagd en mocht niet meer op dezelfde stok zitten. Hoewel er geen echte vechtpartijen uitbraken heb ik ze toch na korte tijd maar van elkaar gescheiden. Uiteraard bleef daarbij het vermoede paar in hun oorspronkelijk volière.

Deze handeling bleek spoedig een juiste te zijn geweest. Ruim een week na de scheiding, op 25 juli 1982, vond ik bij inspectie drie eieren in het blok. Ze waren warm en werden dus al bebroed. Helaas was één ervan stuk zodat er twee overbleven. Deze bleken enkele dagen later beide bevrucht te zijn. Nestcontrole werd mij erg gemakkelijk gemaakt; reeds bij het openen van de deur van de volière ging de pop van het nest. Dat heeft ze de gehele broedperiode volgehouden. Toch bleek ze voor de rest een betrouwbare broedster en kweekt ze zich voorbeeldig van haar taak.

Op 12 augustus bleek het eerst ei te zijn aangepikt en op 13 augustus zag het eerste jong het levenslicht. De 16e kwam het tweede er achteraan, waar-

schijnlijk was dus het tweede ei stuk geweest. De jongen werden voorbeeldig gevoerd en groeiden voorspoedig; de kroppen waren steeds goed gevuld. Op 25 augustus begonnen de ogen van de oudste open te gaan. Op 26 en 30 augustus werden ze geringd met ringen van 6 mm, misschien niet al te ruim maar toch voldoende. Mijn voorkeur gaat uit naar ringen die zo goed mogelijk om de poot sluiten zonder die af te knippen; dat vermindert het risico van afschuiven en van ergens achter vast blijven haken.

Dit ringen gebeurde dus op resp. de dertiende en de veertiende dag. Eén van de foto's toont de jongen op een leeftijd van dertig en drieëndertig dagen. Ze kwamen toen dus al goed in de veren. Alleen onder de vleugel waren enkele licht oranje rode veertjes waar te nemen; voor het overige waren ze helemaal groen. Wel begon zich boven de snavel een kastanjebruine band te ontwikkelen terwijl ruim een week later de ondervleugeldeveren duidelijk rood werden. Op 10 en 11 oktober vlogen de jongen uit op een leeftijd van resp. 58 en 56 dagen; het laatste jong had zich dus iets sneller ontwikkeld.

Begin januari 1983 begonnen er bij één van de jongen kleine rode veertjes boven op de kop door te komen. Half februari waren vrijwel het gehele voorhoofd en de kroon rood. Bij het tweede jong begonnen toen pas op de wangen enkele rode veertjes te verschijnen. De jongen zijn uitgebroed in een blok van 28 x 26 cm buitenmaats en 53 cm hoog. Het hangt in het nachthok; vooral bij de Zuid-Amerikanen breng ik bij voorkeur geen blokken buiten aan. Ze slapen er immers ook in en vooral 's winters bij lagere temperaturen is een blok binnen een extra bescherming tegen de kou.

Het blok hangt met de opening naar het zuiden. Hoewel we vaak kunnen lezen dat deze opening zo klein mogelijk moet zijn gaat dat naar mijn mening toch niet in alle gevallen op. Mijn Guayaquils hebben deze bijvoorbeeld uitgeknaagd tot een doorsnee van 11,5 cm, iets waar ze meer dan ruim doorheen kunnen. Ook als ik de keuze van parkieten in de vrije natuur zie heb ik wel eens twijfels over het algemeen opgaan van deze theorie. Ook daar zien we ze immers meerdere keren ruime tot zeer ruime openingen kiezen.

In hun voeding zijn Guayaquil parkieten bepaald niet kieskeurig. Ze behoren bij mij tot de vogels die zonder problemen het hun voorgeschotelde zaadmengsel volledig consumeren en niet bepaalde zaden laten liggen. Naast het normaal verstrekte menu zijn ze bijzonder verzot op in ons land geteelde granen als tarwe, haver en gerst. Omdat ze vrij nieuwsgierig van aard zijn proberen ze eigenlijk alles uit wat hen wordt voorgezet. Het zijn in dat opzicht dan ook dankbare klanten. Naast een goed opfokvoer is daarbij wat extra aandacht voor fruit en groenvoer een goede zaak.

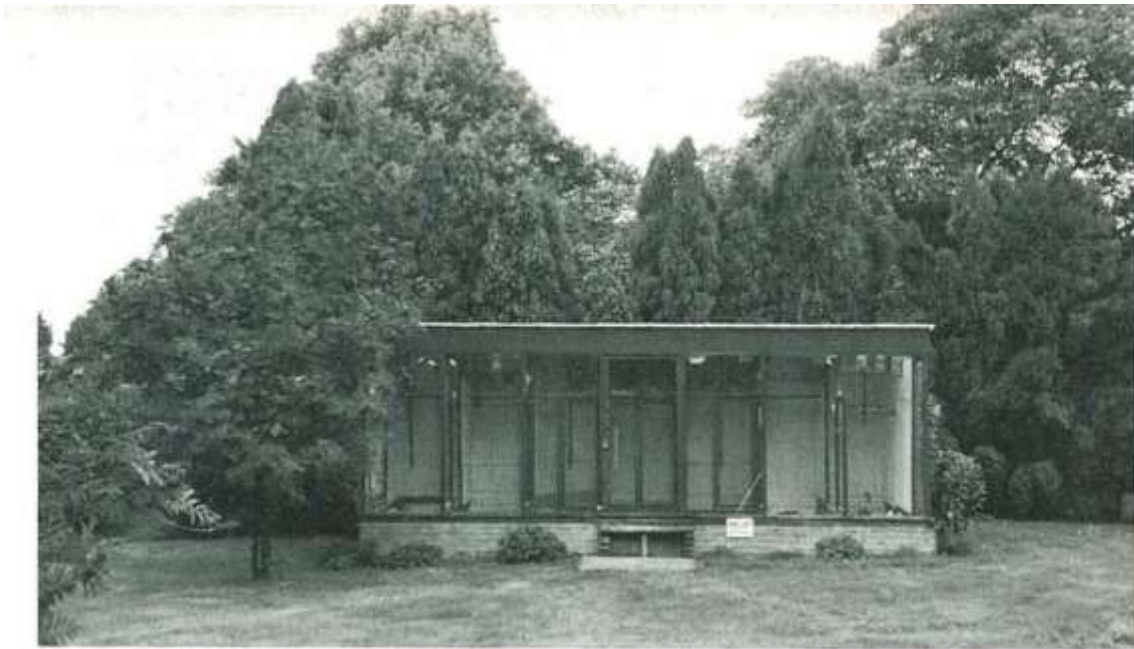
Naast het broedpaar heb ik nu inmiddels drie volwassen en twee jonge Guayaquils. Het ligt in mijn bedoeling deze vijf vogels samen in een vlucht onder te brengen en op die manier de verdere ontwikkeling van de jongen te volgen. Ik ben zeer benieuwd hoe lang ik moet wachten voor zij voor nakomelingen zorgen.

Literatuur

Th. Arndt: 'Südamerikanische Sittiche Keilschwanzsittiche i.e.S.' Horst Müller-Verlag Walsrode, Bömilitz 1981.
 J.M. Forshaw: 'Parrots of the World' Landsdowne Editions, Melbourne 1978.
 W. de Grahl: 'Atlas Papageien und Sittiche der Welt' Horst Müller-Verlag Walsrode, Bömilitz 1982.
 G. Th. F. Kaal: 'Geslachtbepaling bij vogels' Amersfoort 1981.
 R. Low: 'Parrots, their care and breeding' Blandford Press Ltd. Poole, Dorset 1980.
 R. F. Pasquier, editor: 'Conservation of New World Parrots', Publication of the International Council for Bird Preservation, Smithsonian Institution Press 1981.
 J.L. Spenkellink-van Schaik: 'Kunt u mi kweken'. De Cirkel, Venlo 1980.

De

osel

Kweekervaringen met tropische duiven.

Wie van tijd tot tijd eens een kijkje gaat nemen bij onze grote vogelimporteurs, treft er soms een hele kollektie duiven aan uit Afrika, Midden Amerika of Indonesië.

Je vindt er zwartmaskerduifjes-Talpacoti duifjes (in Nederland ook wel genoemd kaneelduifjes of rode steenduijjes)-Peruduiven-Zebraduiven - Esmeraldduiven (ook wel Groenvleugelduiven genoemd) en Carolienduiven.

Soms tref je er ook staalvlekduiven bij aan en Incaduiven en met een beetje geluk ook nog de prachtige tamborjinduiven.

Er is dus blijkbaar voldoende invoer van tropische duiven, maar naar de tentoonstellingen te cordelen wordt er met deze duifjes heel weinig gekweekt.

Wie tenminste onderlinge-regionale of districtstentoonstellingen bezoekt, constateert, dat er in de klasse tropische duiven té weinig inzendingen zijn, zodat deze klasse gecombineerd moet worden met de klasse kwartels. Nu weet ik uit ervaring, dat het niet zo gemakkelijk is, om met pas geïmporteerde duifjes te kweken. (Wildvank, zo men in België zegt).

Begrijpelijk, de dieren zijn pas ingevoerd uit tropische streken en missen natuurlijk dat warme klimaat en die tropische plantengroei, waaruit zij hun voedsel zochten.

Zij missen hun geëigende nestgelegenheid in het tropische oerwoud, op de savanne of in het cactuslandschap. Wat

een verschil met de nestgelegenheid, die wij hen nú aanbieden in onze voliëre: een bloemenmandje-bloempot-een nestkastje of een bos heil of brem. Het scheelt nogal wat met een nest in de tropen, op een tak of in een holte.

Wie dus met tropische duiven wil gaan kweken, moet beschikken over een grote dosis geduld, want successen zijn soms pas in het derde jaar te verwachten zoals ik ondervonden heb met mijn zwartmaskerduifjes, met mijn Birmatorfels en Esmeraldduiven.

Mijn tamborjinduiven lieten zelfs in het derde jaar nog geen ei zien, ondanks hun goed ingerichte kooi.

A.C.J. Fick.

Hebt U dus geen of weinig geduld, dan raad ik u aan er niet mee te beginnen, tenzij met diamantduiven, maar die kunnen vaak ook tegenvallen. De meest ideale kooi vind ik wel een voliëre, die alleen aan de voorkant open is. Hierin vinden ze meer beschutting tegen wind en regen en als de kooi dan nog op het zuiden staat, profiteren zij het meeste van het zonlicht. Mijn kooi (zie foto) bestaat uit 7 vakken.

Ieder vak is ± 85 cm breed; 2m70 hoog; en 2m50 diep. De drie middelste kooien geven een halve meter af aan het voorportaal.

Het is beveiligd met schrikdraad, die alleen 's avonds voor donker wordt aangezet; in de winter is dit buiten bedrijf, want dan is de gehele voorkant

afgemaakt met plastic. Tot nu toe kweekte ik in bijna ieder vak met minstens drie koppels, natuurlijk niet van hetzelfde soort.

Het zou beter zijn, om in ieder vak slechts één koppel te zetten, maar dan duurt het zo lang, om veel ervaring op te doen met de verschillende duivensoorten.

Bovendien heb ik ieder jaar wel enige pas geïmporteerde koppels in mijn kollektie en daar is het eerste jaar toch niet veel heil van te verwachten. Ik redeneer maar gelijk de boeren op een gemengd bedrijf doet het ene het niet, dan misschien het andere.

Sommige duivensoorten zijn best bij elkaar te zetten. Ze verdragen elkaar nogal, al komt er wel eens een vechtpartijtje aan te pas.

Zo zet ik een koppel Esmeraldduiven gerust samen met een koppel zwartmaskerduiven- diamant- en vredesduiven.

Incaduiven bij peru-diamant en zwartmaskerduiven, ook geen probleem. Maar natuurlijk geen zebraduiven bij vredesduiven en liever ook geen staalvlekduiven bij esmeraldduiven, of talpacoti bij incaduiven. Carolienduiven en birmatorfels eisen een kooi voor zich alleen en wee als er per ongeluk een duifje uit een andere kooi bij hen is binnengevlogen. Als je het niet hebt verlost, maken ze het wel af.

Nu houd ik ieder jaar minder soorten. Wat met succes kweekt, gaat uit mijn kollektie. Alleen die soorten, die het

De /

ose /

moelijk doen, houd ik aan. Je beleeft meer plezier aan soorten, die niet zo gemakkelijk tot broeden te krijgen zijn, want als je daarmee succes hebt, hou je ze gemakkelijker aan. Eigen kweek duiven gaan natuurlijk gemakkelijker aan de gang, dan pas geïmporteerden en zo heb je kans er een eigen stammetje van op te bouwen.

Zo kweekte ik vorig jaar met heel veel geduld vier zwartmaskerduifjes en de laatste twee jaar ook incaduiven.

Met tamborijnduiven, staalvlekduiven en met mijn musduifjes heb ik tot op heden nog geen succes. Dat ideaal hoop ik in 1983 te bereiken.

Een heel voornaam punt, om succes te hebben in de kweek, is de nestgelegenheid. Hang nu volière vol met mandjes, potten (bloem) en kastjes, dan hebben ze keus genoeg en wordt er minder gevochten.

De kanarietraliekastjes zijn te klein. Ik liet er grotere modellen van maken. De jongen moeten immers meer ruimte hebben, om te groeien en trouwens er moet ook voldoende ruimte zijn, om te broeden.

In ieder mandje of kastje maak ik zelf hun nest klaar. Ik haal in een vogelzaak een zak hooi (konijnvoer), dat hooi is fris en zacht en dat accepteren ze graag. Hei of brem geeft vaak veel verdriet. Zwartmaskerduiven b.v. nestelen op zo'n heitak hun schriel nestje en in de kortst mogelijke tijd liggen de eitjes op de grond. Bronsvleugelduiven nemen graag een mand voor hun rekening, maar neem geen té grote maat, want dan gaan ze er met z'n tweeën in broeden en nemen ieder één ei voor hun rekening en later één jong, als het goed is en als pa of ma van het nest af gaat, om te eten, dan duwt echtgenoot of echtgenote het jong weer onder zich. Het ligt dan wel vaak een tijdlang in de kou en doordat gepik en gesteur is beschadiging van de tere huid niet uitgesloten.

Dus geef een mand, waar één zo'n grote duif precies in past. Als voer geef ik een uitgebreid menu: tropische zaad; tortelduivenvoer - gemengd kanariezaad - gestampte pinda's (ongebraad) rijst en steeds volop senegalgiest(panicum).

Van tijd tot tijd wat onkruidzaad. In de winter wat groenvoer: sla of spruiten. In de zomer natuurlijk muis en sla, maar ik trek graag onkruid zoals melde, perzikkruid-herderstasje-weegbree en graszaden. Als ze jongen hebben krijgen ze Cédéeivoer en de esmeraldduiven geef ik graag meelwormen.

Wel moet men er rekening mee houden, dat het broedproces, niet zo vlot

verloopt als in de natuur. Het geëigende voer zal niet voorhanden zijn. De jongen blijven veel langer in het nest en dat geeft problemen.

Als eenmaal die broedcyclus is afgelopen, begint de doffer weer achter de duivin te jagen en de jongen zijn op dat moment nog niet bekwaam om uit te vliegen. Je vindt ze dan dood in het nest of op de grond, vaak mooi in de pluimen, maar nog niet voldoende uitgegroeid om de ouders achterna te vliegen. Soms haal ik het broedbakje naar beneden, want ik heb een plavuizenvloer in mijn volière liggen en bij het uitvliegen komen ze dan zó met een smak neer, dat ze daar al een knak mee krijgen. Ook breng ik tegen het uitvliegen ook wel een kartonnetje aan tegen de voorkant van het broedbakje. Als je dat vlieggaat voor een vierde dicht maakt, blijven ze een paar dagen langer in het nest en dat scheelt al veel in hun groeiperiode.

Merk ik dat ze aanstalten maken om er uit te komen, dan zet ik ze op de grond en laat ze 's nachts slapen in een mandje met hooi dat ik met een zeef afdek. Dit duurt dan net zo lang, tot ze de ouders achterna kunnen vliegen. Natuurlijk bevrijd ik ze 's morgens uit hun mandje.

Groenvleugelduiven (esmerald) zijn bij mij praktisch nooit direct vliegvlug te krijgen. Zet ze maar tijdig op de grond, anders maken ze een te grote smak. Heb je er vredesduiven bij zitten, dan ontfermt de doffer zich meestal over zo'n jong. Hij gaat er naast zitten, voert het, maar vergeet dan ook soms zijn eigen duivin af te lossen en dan komt dat niet goed. Zo is het dikwijls wel eens wat.

Een ladderke van gaas helpt ook wel eens. Groenvleugelduiven klimmen daar langs naar boven als ze jong zijn en brengen dan de nacht door bovenaan op de dwarslat. Dan duurt het niet lang meer of ze bereiken de roesten en vliegen pa en ma wel na. Als ze maar bedelen krijgen ze eten. Kanaries en zebra's geven helemaal geen problemen als je ze goed nestmateriaal geeft. Met kanaries ligt het een beetje moeilijker. Deze versieren hun nest graag met veren en die halen ze weg aan de borstzijde van zwartmasker- en diamantduiven.

Ook plukken ze graag de veren weg boven de stuit van de bronsvleugelduiven, maar die zijn vooral gewild om dat lekkere vet in het uiterste puntje van de schacht, die ze graag leeg zuigen.

Tortels of diamantduiven als pleegouders gebruiken, doe ik nooit. Volgens mij bederf je dan het instinct van die jonge dieren. De winter is voor de duiven ook een zorgelijke tijd.

Zwartmaskerduiven kunnen slecht tegen de kou en komt de temperatuur onder nul, zet ze binnen, want anders krijgen ze een knak en dan zullen ze het broedseizoen niet halen.

Ook is het raadzaam uw duiven iedere dag even te controleren, vooral in de winter. Het gebeurt nogal eens, dat een duif met legnood zit. Ben je er direct bij, dan is die duivin wel te redden. Zet ze maar warm bij de verwarming en na anderhalve dag ligt het ei of windei (ei zonder schaal) in de ziekenkooi.

Soms hou je er ook nog dit voordeel aan over, dat je nu zeker weet, dat dát dier een duivin is en dat te weten, komt bij sommige duiven wel eens goed te pas, zoals bij incaduiven en staalvlekduiven, die lijken zoveel op elkaar. Ziehier enkele ervaringen van mij omtrent het kweken van tropische duiven. Het zou interessant zijn als hierop gereageerd wordt want het kan best zijn, dat anderen tegenstelde of betere ervaringen hebben. Wij kunnen, zeker op dit gebied, nog heel veel van elkaar leren.

Ook individuele verschillen komen onder deze duiven voor. Zo doe je ieder jaar weer nieuwe ervaringen op, verrassingen kom je altijd tegen in de vogelkweek.

Maar problemen zetten je aan om verder te zoeken naar betere inrichting van je volière of betere overlevingskansen voor je vogels.

In de kweek van tropische duiven is nog veel te ontdekken en dat is nu juist het fascinerende van deze liefhebberij.

De
sel

De volière van de maand

D. Bakker, Acaciastraat 47 te Steenwijk is liefhebber en kweker van waterslagers. In maart 1981 kocht hij van iemand uit zijn omgeving een paartje en in mei daaraanvolgend had hij reeds een nestje met jongen. In totaal kweekte hij dat jaar uit dat ene koppeltje 15 jongen. Geen slecht begin. In 1982 kon hij eveneens terugzien op een qua aantal geslaagd kweekseizoen. Zijn vogels hebben de beschikking over een twee meter lange, twee meter diepen en 2 meter hoge volière (zie foto 1). Deze is gebouwd op een 'fundering' van spoorbielsen en het daarop bevestigde houten raamwerk is bespannen met dubbel gaas, dus zowel aan de binnen- als aan de buitenkant van de stijlen. De achterwand is voor een gedeelte bevestigd met houten planken. Deze buitenvolière is gebouwd tegen een schuurtje en in dat schuurtje bevindt zich het binnenhok. Door uit de schuurmuur een steen te halen ontstond er een invleggat. Die binnenruimte is een meter breed en tweeënhalve meter lang. Zo wij uit het schrijven begrepen kweekt Bakker zijn vogels gewoon in de volière, dus niet in broedkooien. Dit is waarschijnlijk wel in tegenstelling met de wijze waarop de meeste andere zangkanariëkwekers tewerk gaan. Hoe dan ook, ieder beoefent zijn hobby op de manier die hij zelf wil, daar is binnen de liefhebberij alle ruimte voor. Het gaat er om dat je in je vrije tijd in elk geval iets omhanden heeft waar je zelf plezier in hebt.

Foto 2 en 3 geven ons een kijkje op welke wijze W. van Domburg, Tempelberg 69 in Zoetermeer de liefhebberij beoefent. Zijn volière dateert van 1980 en vooraleer hij tot de bouw daarvan kon overgaan moest eerst een bouwvergunning worden aangevraagd. Omdat hij de volière groter wilde hebben dan normaal wordt toegestaan, moest ook een officiële bouwtekening worden ingediend. Allemaal niet zo heel erg als je uiteindelijk maar een vergunning wordt verleend en dat lukte. Nu staat er dan die volière bestaande uit een nachtverblijf van 3 m lang, 1,80 m breed en 2,25 m hoog. Dat verblijf is opgetrokken van hout, dubbelwandig en geïsoleerd. De buitenkant is bruin gebeitst. Aansluitend op dat binnen-

verblijf of nachthok is een 5 m lange, 1,80 m brede en 2 m hoge buitenvlucht gebouwd waarvan stijlen en regels eveneens van hout zijn. Dat houten raamwerk is bespannen met vierkant groen geplastificeerd gaas. De bovenzijde van de buitenvlucht is afgedekt met pvc golfplaatjes. In de vlucht is een beslist aardige beplanting aangebracht en een rotspartijtje met waterval. Het ziet er allemaal goed uit en een interessante collectie tropische vogeltjes, zoals wevers, wida's, blauwfazantjes, nonnen, japanse nachtegaal etc. etc. hebben er een goed onderkomen aan. Het binnenverblijf is voorzien van elektrische verlichting (2 TL-buizen en een schemerbolletje) welke in- en uitgeschakeld kunnen worden met een automatische schakelklok. Een verwarming houdt de temperatuur op ongeveer 12 graden C constant. Tal van afrikaantjes zijn er inmiddels geboren en dat geeft te kennen dat ook deze volière aan alle eisen voldoet.

Geheel anders is het vogelverblijf van C.D. v.d.Broek, Buijgersstraat 16 in Leeuwarden. Dit is gesitueerd op de vloering van zijn woning hetgeen niets onderdoet voor alle andere verblijven gezien de uitstekende resultaten. Van de Broek kweekt kleurkanaries en hij maakt daarbij gebruik van een twaalftal ruime broedkooien. Gezien de schuifte van het dak, lever gezegd de hoogte van de vloering, moeten deze broedkooien op de grond staan hetgeen wel een beetje lastig werken is. Niettemin, zoals gezegd, de resultaten zijn er niet minder om. Tevens zijn er twee vluchtjes gemaakt elk met een diepte van 1,70 m. Deze vluchtjes zijn bestemd voor jonge vogels en buiten het broedseizoen bieden ze ook plaats aan de kweekkoppels. Overdag valt er voldoende daglicht naar binnen en bovendien is er een elektrische verlichting aangelegd. Niet vanwege slechte resultaten maar meer om wat gemakkelijker te kunnen werken, heeft Van de Broek een aparte kweekruimte op de begane grond, in een bestaande berging, ingericht. Hij heeft ons beloofd daar later nog eens op terug te komen. Ik hoop dat hij dan ook kan zeggen dat er goede resultaten zijn behaald. In elk geval gunnen we hem dat van harte.

De heer J. Marsch, Ceintuurbaan 36 in Raalte is al vanaf zijn jeugd vogel-liefhebber. Afhankelijk van de hoeveelheid beschikbare tijd is de liefhebberij min of meer heftig beoefend.

Na zijn pensionering is de aandacht weer volledig opgeleaid, zelfs zo dat nu al gedurende een groot aantal jaren de gehele achtertuin tot volière is omgetoverd.

Op de foto's 5 en 6 kunnen we zien dat zo ongeveer 25 meter diepte van de tuin geheel is overgaasd. Vooraan rechts, in het met klimop begroeide schuurtje, zijn een aantal broedkooien opgesteld waarin momenteel capuzensijsjes, mex. roodmussen en alarivinken zitten. Deze ruimte is eigenlijk in hoofdzaak bedoeld als overwinteringsruimte voor de wat teerdere soorten. Als we door de deur de vliegruimte binnengaan zien we rechts een aantal (5) aparte vluchtjes met daarin roul rouls, enkele duiven-soorten als diamant-, groenvleugel- en dolksteekduiven.

Achter deze vluchtjes is weer een schuur met enkele wat grotere broedkooien voor overwintering van roul rouls en de grotere duivensoorten.

In de vliegruimte vinden we ook weer duiven als diamantduif, bronsvleugelduif, austr. kuifduif, en dergelijke. We kunnen dus al opmaken dat de duivenkweek bij de heer Marsch belangrijk is.

Dat er ook met de overige aanwezige soorten gekweekt wordt bewees wel het feit dat naast de rode kardinalen welke rondvlogen, ook nog een groot aantal eigen kweek witborstrallen rondliepen.

Deze rallen vertoeven bijna de gehele dag in en nabij de in het midden aangebrachte vijver met fontein. Meerdere roul rouls en bamboekwartels hebben aan de ceintuurbaan het licht gezien.

Dit jaar hoopt de heer Marsch nakweek te krijgen van zijn spreeuwsoorten. Zoals groenvleugel, geelkop en het koppel shamalijsters. Al met al kan gezegd worden dat ook na zijn pensionering een levensbestemming is gevonden in deze zinvolle vrijetijdsbesteding.

usel

De

Dragers van kleur bij vogels. door J.H. van Eerd

In toenemende mate is men binnen de vogelliefhebberij het belang gaan inzien van de veerbouw bij het verklaren van mutaties.

Wat Nederland betreft is Wim Beckmann ongetwijfeld de grote motor achter deze ontwikkeling. In zijn publikatie heeft hij de basis gelegd voor een meer gerichte benadering van de mutatiewerking op de kleur. Na Beckmann lijkt de ruimte leeg, alhoewel recentelijk publikaties in 'de Vogelwereld' van F. Kop hoop geven voor de toekomst. Tot nu toe richtte men zich in hoofdzaak op het vaststellen van de gevolgen veroorzaakt door de mutaties en dan vooral naar de directe kleurstofverdeling in de veer. In de toekomst is het van belang vooral ook te speuren naar de oorzaken van de veranderingen en, nauw verbonden hiermee, naar de structuurveranderingen in de veer.

De basis van het 'moderne' veeronderzoek stamt uit de vorige eeuw. Tot voor de tweede wereldoorlog is een vloed van studies over de veer, veerbouw, functie, kleur en dergelijke verschenen. Door het op grotere schaal toepassen van de elektronenmikroscoop (1935), heeft men meer inzicht gekregen in de mikro-structuur van de veer en de effecten daarvan op de kleur. Ook na de tweede wereldoorlog heeft dit onderzoek zich voortgezet. Onderzoek naar het Schillereffect (iridiserende kleuren) en het Tyndall-effect (zg. Blauwstructuur) en de invloeden van de veergroei op kleur en tekening zijn onderwerpen geweest die aandacht hebben gekregen.

Uit deze publikaties blijkt dat de in de vogelliefhebberij gebruikte veerbouw sterk geschematiseerd is. Aangezien dit zowel in discussies als bij het begrijpen van kleureffecten aanleiding geeft tot misverstanden, lijkt het mij zinvol kort op de veerbouw in te gaan. **De Veerbouw** (zie fig. 1,2,3)

De belangrijkste onderdelen van de veer zijn: (zie ook figuren) Spoel (calamus); onbevederde basis van de veer. Hiermee zit de veer vast in het lichaam. Schacht (rachis); Voortzetting van de spoel. Hieraan zitten aan weerszijde de primaire baarden. (s)

Primaire baard (ramus)*; bepalen tezamen de vorm van de vlaggen. Aan de ramus zitten aan weerszijde de sekundaire baarden. (br 1)

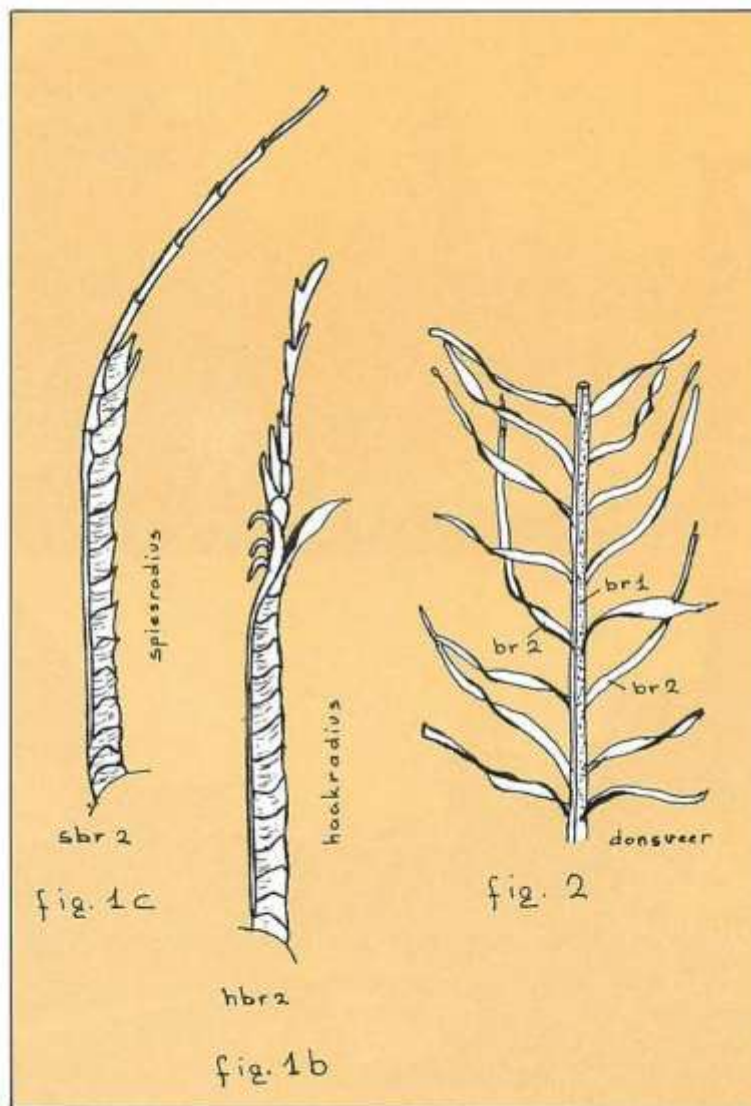
Sekundaire baard (radius)*; vullen de ruimte tussen de primaire baarden. (nbr 2) (sbr 2)

Bij veren met gesloten vlaggen (slagpennen, dekveren) onderscheiden we veelal; haakradius (fig 1b) en spiesradius (fig 1c).

Bij veren die geen gesloten vlag vormen (donsveren, sierveren) is het verschil in de radius meestal niet aanwezig. (fig. 2)

De haakradii bevinden zich aan de naar de veertop toe gerichte zijde van de primaire baard (ramus), de spiesradii aan de naar de basis toe gerichte zijde. (fig. 1d)

De haakradii van de ene primaire baard grijpen in de spiesradii van de bovenliggende primaire baard. Hierdoor ontstaat een gesloten vlag. Het

materiaal waaruit de veerdelen zijn opgebouwd, is goed veerkrachtig. Worden de haak- en spiesradii uit elkaar getrokken, kan de vogel met één snarelbeweging het gesloten vlag-beeld weer herstellen.

In de vogelliefhebberslektuur wordt het onderscheid tussen haak- en spiesradii niet gemaakt. De sekundaire baarden worden algemeen haakjes genoemd (Beckman, Veerkamp, Klören). Dit komt o.a. tot uitdrukking in de benamingen die gegeven worden bij de doorsnede over de primaire baard zoals we die in een aantal publikaties, zoals o.a. de standaard van de Neiphe-ma's van N.B.v.V. (fig.3) kunnen tegenkomen.

De in figuur 1 en 2 getekende veeronderdelen zijn zeker niet enige voorkomende vormen. Naast de grote verschillen tussen de dekveren en de donsveren, voortvloeiend uit de verschillende functies die deze bekleden, bestaan er nog andere, niet naar deze functies toe te herleiden variaties. Deze hangen vaak eng samen met de totale verschijningsvorm van de vogelbouw of met de typische leefomstandigheden (watervogels).

De samenhang tussen vormverschil en kleur is zo algemeen, dat de vraag gerechtvaardigd is of dit niet het primaire doel van het ontstaan van veren is geweest, meer nog dan de isolatie- of de vliegfunctie.

De veeraanpassingen bij bepaalde kleur- of tekenpatronen gaat soms zo ver, dat de betreffende veren hun andere functies (vlieg, afdek) niet meer kunnen vervullen. Andere veren moeten dan deze functies overnemen of de functie gaat, soms tijdelijk, verloren. Zo neemt bij de Pauw een extra dik donsklek de afdekfunctie van de bovenstaartdekveren over. Deze vormen namelijk de bijzonder fraaie lange 'staart'. Verschillen in veerbouw vinden we niet alleen tussen niet verwante groepen, maar ook tussen nauwverwante soorten kunnen opvallende verschillen optreden, zelfs tussen de verschillende ondersoorten binnen een soort, tussen de man en de pop van een soort en tussen jeugd- en volwassenkleed.

Naast de hiervoor genoemde functies die veren kunnen vervullen (isolatie, vliegen, kleurdrager) zijn er veren die een tastfunctie vervullen en veren die vervallen tot poeder waarmee het verenkleed soepel kan worden gehouden (papegaaiachtige).

ets over kleur en de veer.

Van de voor de vogelliefhebber door

Beckmann onderzochte vogelgroepen zijn in het algemeen de primaire baarden (rami) kleurbepalend.

Zo zijn de melanine en carotinoïde pigmenten bij b.v. de Grasparkiet, de Zebra-vink en de Kanarie (Kawamura 1935, Beckmann 1968, Veerkamp 1967, Kop 1982) en bij een tiental prachtvinksoorten door de auteur onderzocht, in hoofdzaak tot deze baarden (rami) beperkt.

Sekundaire baarden (radii) beïnvloeden slechts marginaal het algemene kleurbeeld, terwijl de schacht (rachis) een strepeffect kan veroorzaken. De primaire baarden zijn ook de dragers van het Tyndall effect, beter bekend onder de naam Blauwstructuur. (Kawamura 1935, Frank 1939, Auber 1957, Portman 1963).

Het Tyndall effect kan samen met andere kleurvormen (pigmenten) een scala aan kleuren te voorschijn toveren. Zo ontstaan b.v. uit een combinatie van de 'blauwstructuur' en geelkarotinoïde bij vele vogels de groene lichaamskleur (Grasparkiet).

Naast het Tyndall effect kennen we nog een tweede structuurkleur, het Schillereffect. Hierdoor ontstaan de iridiserende kleuren bij kolibries, pauwen en duiven.

Het Schillereffect komt echter in de sekundaire baarden (radii) tot uitdrukking. Door de inwendige opbouw en vorm van deze baardjes sterk te variëren heeft de natuur, in het verenpak van vogels een nauwelijks overtroffen kleurenspeel doen ontstaan.

Bij de Pauw heeft de wisselwerking tussen verschijningsvorm en veerbouw wellicht een hoogtepunt bereikt. De sekundaire baarden zijn zo sterk gemodificeerd, dat primaire baarden en schacht of zelfs heel andere veren, functies moeten gaan overnemen. (z.b.) De aanpassingen die zowel voor het Tyndall als voor het Schillereffect noodzakelijk zijn, maakt samengaan van deze twee kleurvormers in een veer nauwelijks mogelijk, terwijl het erfelijk concept voor het gekombineerd verschijnen in een vogel dusdanig ingewikkeld of tegenstrijdig is, dat slechts in enkele gevallen beide structuurkleuren bij een vogelsoort te vinden zijn. Een voorbeeld hiervan is Coua caerulea (Auber 1957).

Het blauw (of afgeleide kleur zoals groen enz. z.b.) veroorzaakt door het Tyndall effect is vrijwel konstant van kleur. Kleuren waaraan het Schiller effect ten grondslag ligt variëren vaak met de hoek waaronder we de veren zien. Opvallend is dat b.v. bij de Koli-

bie, *Chrysolampis mosquitos*. Afhankelijk van de beschouwingshoek varieert de keelkleur tussen groen, goudgeel en oranje en de kopkleur tussen goudgeel en donkerrood (Dorst 1939, Martin ?).

Minder variabel zijn de iridiserende kleuren bij de Pauw. Van groen naar blauwachtig in sommige veervelden, terwijl op andere plaatsen de kleuren vrijwel konstant blijven.

De konstantheid van deze tekenpatronen veroorzakende schillerkleuren, is de noodzakelijke basis voor het doen ontstaan van deze ingewikkelde patronen (Sager 1955, Dürer 1962).

Binnen sommige vogelgroepen zien we dat bij de ene soort de kleur van bepaalde veervelden veroorzaakt wordt door het Tyndall effect in de ramus, terwijl bij nauwverwante soorten het Schillereffect in de radius voor de kleur verantwoordelijk is.

Genetisch zijn wellicht alle vogelgroepen in staat beide structuurkleuren te ontwikkelen. Aangezien het Schiller effect veel hogere eisen stelt aan veerbouw en melanine afzetting, is deze minder sterk verspreid, beperkt zich in hoofdzaak tot vogels die voorkomen in tropische en sub-tropische gebieden (Rensch 1925). Het Tyndall effect heeft een veel sterkere verbreiding in de vogelwereld.

De samenhang tussen de kleurvorming en de vorm van de veeronderdelen is voor vele vogelgroepen aangetoond. Onderzoek bij mutaties, met name albinovormen, bevestigen deze samenhang en geven tevens de genetische grondslag ervan aan. Het is dan ook van belang bij het bestuderen van mutaties, zich niet alleen te richten op de veranderingen in kleurstoffen, maar vooral ook de vormingsprocessen en de uiteindelijke vorm van de dragende elementen te bestuderen. Vaak ligt hierin primair het ontstaan van kleurveranderingen en niet in de kleurstoffen zelf.

Vanuit deze optiek gezien krijgen we wellicht een andere kijk op de werking en uitwerking van mutaties en zijn de nog niet begrepen of onvoldoend verklaarde veranderingen in de kleur van vogels, op te lossen.

*ramus meervoud rami

radius meervoud radii

lit. Sick H.: Morphologisch-funktionelle Untersuchungen über die Vogelfeder. King/MacLelland: Anatomie der Vögel Slijper E.J.: De vliegkunst in het dierenrijk

Portman A.: Die Vogelfeder als morphologisches Problem.

Praten over de bastaardkweek

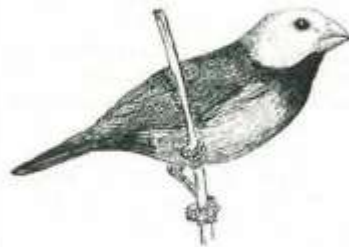
Een vorm van onze vogelliefhebberij, welke door honderden kwekers wordt beoefend, is de bastaardkweek. Nu gaan er zich de laatste tijd steeds meer mensen (ook keurmeesters) tegen de bastaardkweek keren. Bastaarden van duiven, kwartels, agaporniden en grote parkieten worden op het bonds-vraag-programma niet vermeld, en naar mijn mening terecht. Maar moeten we nu nog meer bastaarden van het programma afvoeren? Mijn antwoord is ja en nee.

Wat we wel moeten weren zijn bastaarden die een gevaar zijn voor onze liefhebberij wat betreft raszuiverheid. Als men bijv. een zilverbekje paart aan een loodbekje, verkrijgt men vruchtbare nakomelingen die op het loodbekje en het zilverbekje lijken, deze bastaarden zijn altijd te herkennen aan de roze stuitkleur. Deze roze veertjes treffen we minstens in drie generaties verder in meerdere of mindere mate nog aan. Nog enkele voorbeelden van vogels waarin men veel onzuivere kenmerken kan herkennen, zijn: Roodkapamadines en bandvinken, roodkop en drie-kleurpap, amadines, gordels, spitsstaarten en maskers, bruinborsten, agaporniden, groenlingen, enz.

Vogels die ras-onzuiver zijn (F2-F3), zullen op een tentoonstelling nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen, eerder nog een zeer lage waardering krijgen, wat voor iemand die deze vogels als zijnde raszuiver bij een handelaar had gekocht, een grote teleurstelling zal zijn.

Het bastaarderen van bovengenoemde vogels heeft wat tt-vogels betreft totaal geen waarde: de meeste zullen weinig of geen contrast laten zien. Als kweek, met voor ogen het overbrengen van een mutatie van het ene soort naar het andere, kan het bastaarderen zinvol zijn, maar stuur deze bastaarden dan liever niet in op een tentoonstelling.

Over het algemeen genomen kunnen we bastaarden van tropische vogels beter niet kweken; bijv. Purpergranaat x Blauwkop-blauwfazantje geeft in mijn ogen prachtige nakomelingen, maar als men de huidige importsituatie in ogenschouw neemt, zijn we met zuivere Blauwfazantjes of Purpers beter af. Anders ligt het als we een Zilverbek, Jap. Meeuw of Zebra-vink nemen: deze soorten zijn volop aanwezig en de poppen van deze soorten kunnen gerust gepaard worden aan een man van een andere soort. Ook met deze vogels zijn

prachtige bastaarden te kweken. Een paar voorbeelden zijn: Rijsvogel x Zilverbek, Jap. Meeuw of Witkopnon x Zilverbek. Met het zebra-vinkpopje kan men twee kanten uit, men kan er nl. alle Australische Prachtvinken (op de Gould na) aan paren, maar ook Afrikaanse soorten, zoals het St. Helenafazantje en de Vuurvink, die allen mooie, contrastrijke nakomelingen geven. Mogelijkheden te over!

Wat de wildzangbastaarden-kweek betreft, komen we op een terrein dat door twee soorten liefhebbers betreden wordt. De eerste zal zo af en toe een willekeurige wildzangvogel aan een kanarie paren en dan maar 'op hoop van zegen' afwachten wat het wordt. De ander is een kweker die er een liefhebberij van heeft gemaakt om met gerichte bastaardkweek prachtige vogels te kweken, vaak met eindeloos geduld. Als deze mensen dan hun resultaat naar een tentoonstelling brengen en het is een mooie gave vogel, moet deze de punten krijgen die hij verdient. Ik heb de indruk dat dit niet altijd gebeurt, omdat de persoonlijke mening over bastaardkweek de keurmeester meestal negatief beïnvloedt. Ik heb zelfs keurbriefjes gezien met de opmerking: 'Probeer eerst maar eens de soort raszuiver te kweken'. Dit vind ik persoonlijk een belediging van de inzender. Wie zijn wij als keurmeester om uit te maken wat de liefhebbers moeten kweken?

Dit is geen pleidooi voor de bastaardkweek en ook geen pleidooi om deze vogels hoger te waarderen dan dat ze verdienen, maar als iedere bastaard zijn punten die hij als vogel verdient krijgt, ben ik al dik tevreden.

Hoe moet een bastaard er nu uitzien om voor een hoge waardering in aanmerking te komen?

In eerste instantie moet in de bastaard duidelijk de afkomst te zien zijn, is het niet in kleur en in tekening, dan wel in het model. Verder moet de vogel zc contrastrijk mogelijk zijn. Om hier aan te voldoen, wat dat laatste betreft, kar ik u misschien enkele tips geven.

Om te beginnen: Paar geen groen-factorige vogels zoals sijs, groenling of zwartkopsijs aan een rood-factorige vogel, of omgekeerd. De combinatie groen x rood geeft meestal roestkleurige vogels, met zwakke tekening, dus geen contrast. Wat betreft de groen-factorige wildzang, kunnen we deze het beste aan 'n goudisabel, goud groen, zilverisabel of een staalblauwe kanarie pop paren. Wat de rood-factorige (barnsijs, roodmussen, putter goudvink, kneu, enz.) betreft, kunner we die het beste paren aan een oranje brons of oranjeroodsabel kanarie pop. Ik gebruik het liefst isabel kanaries deze geven meestal vogels met een zachtvloeiende pigmentbestreping van agaatpoppen zijn de jongen dik wijls te zwaar bestreept.

Verder geven de groenling-mutant mannen weer andere mogelijkheden deze vererven bijna allemaal ge slachtsgebonden. Als we deze manne mutant of split aan een kanarie-pop me een passende kleur paren, kunnen we bij de bastaardpoppen vogels hebber met de mutatiekleur van de groenling. Hier kunnen heel mooi gekleurde bastaarden uit geboren worden.

Zoals u ziet, ligt er in deze vorm van onze sport nog een heel groot terrein braak om te zien wat mogelijk en onmogelijk is. Als u graag bastaarden kweekt, moet u het gewoon doen, maar probeer het wel gericht te doen en maak er wat moois van!

Inlichtingen dia-avond: 01608-33466
C. v.d. Borst.

VAN DE TECHNISCHE COMMISSIES

Opleiding keurmeester kleurkanaries

OPROEP

De Technische Commissie Kleur-, Vorm- en Postuurkanaries zal in het voorjaar 1984 weer een opleiding tot keurmeester voor kleurkanaries van start laten gaan.

Om met kans op succes deze opleiding te kunnen volgen, zal men op de Bondskampioenschappen te Breda in januari 1984 een verdelingsexamen moeten afleggen.

Deelname aan dit toelatingsexamen is alleen mogelijk als men aan de volgende eisen kan voldoen:

• Lid zijn van de N.B.v.V. en de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt.

• Meer dan normale interesse hebben voor alles wat op kleurkanaries betrekking heeft.

• Gedurende minstens 5 jaren met succes meerdere kleuren, zowel reeds langer bestaande als ook z.g. „nieuwe kleuren” te hebben gehouden en gekweekt.

• Liefst enige kennis bezitten met betrekking tot de vererving van kanariekleuren.

• In staat zijn de voorkomende kanariekleuren te herkennen, er van uitgaande dat, zeker bij de reeds langer bestaande kleuren, geen ernstige fouten mogen worden gemaakt.

• Bereid zijn gedurende minstens 2 jaren, één zaterdag per maand, aan de opleiding deel te nemen.

• Over voldoende vrije werkdagen beschikken om minstens 5 maal per seizoen bij verschillende keurmeesters, tijdens de officiële keuringen die aan wedstrijden voorafgaan, praktische keurervaring op te doen.

Men mag niet kleurenblind zijn of moeite hebben met het herkennen van de kleuren rood en groen. Er zal daarom ter plaatse een test „kleuronderscheidingsvermogen”, kortweg KOV genoemd, worden afgenomen. De candidaat zal bereid moeten zijn hieraan mee te werken.

Indien men niet aan voornoemde eisen kan voldoen, is het onnodig zich voor het toelatingsexamen aan te melden.

Ter kennismaking en ter voorbereiding op het toelatingsexamen is door de Technische Commissie een korte introductie cursus gepland.

Deze introductie cursus zal worden gegeven de maanden oktober en november en zal nogstwaarschijnlijk worden gehouden te De

Bilt, Tilburg, Weert en Zwolle. Bij aanmelding opgeven waar men eventueel de opleiding denkt te volgen.

Aangezien aan het eind van deze introductiedagen door de regionale docenten een voorselectie zal worden gehouden, is het van belang deze introductiedagen te bezoeken.

Belangstellenden voor bedoelde introductiedagen dienen zich **vóór 18 september a.s.** schriftelijk op te geven bij de coördinator opleiding kleurkanaries keurmeesters van de Technische Commissie Kleur-, Vorm- en Postuurkanaries J.M.C. v. Kempen.

Stresemannstraat 5

6146 EH Geleen.

Tel. 04494 - 47843

Vervolgens verzoeken wij u onderstaande wijzigingen aan te brengen in de keurmeesterslijst

Zang: De heer H. Butter is verhuisd naar Munnikenweg 40, 1947 EV Beverwijk, tel. 02510 - 22277. **Kleur:** C. Keulen te Nuth heeft een nieuw telefoonnr. te weten 045 - 243528.

de heer H. Vermeij heeft tel. nummer 013 - 680088. Het huisnummer van de heer A.A.E. Oey is 97III.

Vraagprogramma: Het komende tentoonstellingsseizoen mogen tropische duifjes welke geboren zijn in 1983 ook als eigen kweek worden ingezonden. In den vervolge worden duifjes, gelijk als europese- en tropische vogels, agaporniden en grote parkieten, ook gedurende TWEE JAAR als eigen kweek gevraagd. Ten aanzien van de tortelduiven is er enige wijziging. Werden voorheen lach- en alle tortelduiven NIET gevraagd, thans mogen uitheemse tortelduiven wél worden ingezonden. Met andere woorden: Niet gevraagde duifjes zijn alle lach- en Turkse c.q. Europese tortelduiven.

Voor de rest blijft het vraagprogramma ook voor het komende seizoen ongewijzigd van kracht. Ingaande het seizoen 1984/85 wordt er een nieuw vraagprogramma ingevoerd maar daarover zullen we u het einde van dit jaar verder informeren.

COM-NEDERLAND

COM-Nederland heeft bij het COM-bestuur een officiële klacht gedeponeerd betreffende de slechte en onooglijke staat waarin veel TT-kooien tijdens de laatstgehouden COM-tentoonstelling in Piacenza verkeerden alsmede betreffende de slechte controle door de Italiaanse organisatoren, waardoor een groot aantal ingezonden vogels is ontvreemd. Tevens zijn een aantal voorstellen ingediend ter behandeling op het volgende congres dat te Pirmasens, Did., zal worden gehouden. 1) Verzoeken een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid om vogels en materiaal tijdens COM-tentoonstellingen te verzekeren. 2) Verplichting om uniforme TT-kooien te gebruiken. 3) Niet toestaan dat publiek met kooitjes c.q. transportkasten in de TT-zaal verblijven. 4) Niet toestaan dat in dezelfde ruimte als waarin de TT wordt gehouden ook een verkoopklasse aanwezig is. 5) Verplichten om bij doodgaan van vogels zowel de voeting als een schriftelijke verklaring te overleggen. 6) Herziening van het vraagprogramma, met name waar het de kleurkanaries betreft alsook de rijstvogels niet meer in een aparte klasse onder te brengen.

**Fauna
Metaalwaren b.v.**

Hoofdstraat 138 a, Tel. 04167-74114
Postbus 146 - 5170 AC Kaatsheuvel

- kunststof bouw pakket, geschikt voor broedkooi, voliëre etc.
- 100 verschillende voorfronten o.a. tentoonstellingsfronten
- voeder- en drinkautomaten en alle verdere benodigdheden

KORTE BERICHTEN

HET BOGENA ASSORTIMENT

geeft de vogels vleugels

Zo vief, zo monter voelen de gevederde vriendjes zich. Dat komt doordat Bogena alles met zoveel extra zorg benadert. In voortdurende samenwerking met dierenartsen en dierskundigen. Het kleinste detail krijgt aandacht. Dat begint al in het laboratorium. Maar ook tijdens de vervaardiging en bij de kwaliteitscontrole is de Bogena aanpak onmiskenbaar. Reeds 50 jaar is het een vertrouwd en heilzaam merk.

Het Bogena assortiment is verkrijgbaar bij elke dierenspeciaalzaak. Geen vogel heeft ooit "zonder" te zitten. Advies krijgt u gratis van Bogena: bel 04160.36992.

 bogena

'n feest voor uw vogel.

BOGENA BV
WAALWIJK
HOLLAND

RINGEN

Om misverstanden te voorkomen, herhalen wij nog eens het bericht dat **na 30 mei a.s.** geen ringen met kweeknummers voor dit jaar 1983, meer kunnen worden besteld. Wel hebben we nog wat verenigingssringen in voorraad.

Eerste bestelling 1984

Reeds in het volgende nummer wordt u volledig geïnformeerd over het bestellen van ringen voor het kweekjaar 1984. Opgenomen is tevens een bestelformulier voor die ringen, welk formulier u, wilt tenminste ringen tegen een zo laag mogelijke prijs kopen, vóór 1 september a.s. moet hebben ingeleverd bij uw ringencommissaris. Z die „warm“ kweken doen er goed aan zo spoedig mogelijk d ringenbestelling af te geven aan de ringencommissaris van zijn c haar afdeling en die commissaris te verzoeken deze bestelling(er direct en vooraf door te zenden aan het bondsbureau. De prijs van d ringen is ten opzichte van het vorige seizoen met **twee cent per rin verlaagd** en bovendien is men niet meer verplicht om ringen van 3.2 mm min. 25 per maat aan te schaffen. Voor die ringen is ee minimum aantal van tien vastgesteld. Voor ringen in de maten 2 1/2 2.9 mm blijft het minimum van 25 per maat gehandhaafd. Men dier wel in ronde getallen te bestellen.

K-ringen

In totaal hebben 661 leden ruim 21.000 K-ringen, bestemd voe Europese kooivogels, besteld. Het merendeel van die leden, 334, woonschtig in N.Br.; in Limburg 135, in Gelderland 90 en de overige zijn verdeeld over de resterende provincies. Wij wensen alle wic zangkwekers een erg goed seizoen.

KWEEKNUMMERS

Juist met het oog op het bestellen van ringen willen we nog eer benadrukken dat elk lid van de NBvV slechts één kweeknummer ma hebben, ook al is hij/zij van meerdere afdelingen lid. Bij het aanne men van nieuwe leden is het verstandig ze af te vragen of ze alreec een kweeknummer hebben. Bij aanmelding dient de afdelingssecre taris in voorkomende gevallen dat kweeknummer dan duidelijk o het mutatieformulier aan de bond te vermelden.

LEDENWERFACTIE

Per 1 april was de ledenstand 45.396. We blijven op een wat lage niveau dan vorig jaar en vandaar dat een stimulering tot ledenwervin op zijn plaats is. Voor iedere vijf nieuwe leden ontvangt de afdelin medio oktober een fraai bekertje. Inmiddels is ook gebleken dat juu vanwege de af of niet gedwongen toename van vrije tijd toch steec meer mensen overgaan tot het houden van vogels. Er is perspectie maar resultaten komen niet vanzelf daar moet je voor op uit. Doen! W wensen u succes.

Wat de afdelingen betreft. Beemster in Noord Holland is opgeheve zodat thans het aantal aangesloten afdelingen 666 bedraagt.

OVERLEDEN

M. Wiejens, Haaksbergen; A. Kunst, Heerhugowaard; B.W. van Wezop, Swifterbant; H. Bloemberg, Neede; C. Jansen, Putten; J. v.d. Meulen, Groesbeek; M. Ketel, Alphen ad Rijn; C. Kouwenberg, Geldrop; R. Masselink, Apeldoorn; J. v.d. Stuis, Doodewaard; H. Broeders, Raamsdonkveer; F. Weemaa, Hulst; H. Brokke, Veldhoven; J. Zwirs, Wateringen; H. Groenwoud, Harderwijk; P. Metzou, Spijkemisse; H. v.d. Rijt, Best; H. v.d. Linden, Oud Beijerland; G. v. Reenen, Zeist; J. v. Leeuwen, Dieren; Dh. Jansen, Tilburg; T. Troost, Zwijndrecht; J. Oosterhof, Beilen; L. Holman, Hoogkerk; M. Bronk, Twello; J. Timmers, Enschede; M. v. Bragt, Beek en Donk; G. v.d. Krans, Vlaardingse; J. de Jong, Den Haag; J. Hingstman, Nw. Amsterdam.

Op 31 maart 1983 overleed in zijn woonplaats Lembeek in België **dr. L.A. Swaenepoel**. Hij heeft gedurende veel jaren deel uitgemaakt van het bestuur van de Belgische vogelbond A.O.B. Hij was ook gedurende lange tijd redacteur van De Vogelwereld. Ondanks dat hij al lang niet meer in functie was, hadden we nog steeds regelmatig contact met hem. Wij hebben hem leren kennen als een bijzonder fijn mens en een groot deskundige op het gebied van onze hobby. Wij verliezen in hem een enthousiast lezer van ons maandblad. Zijn echtgenote en kinderen wensen we heel veel sterkte om dit vooral voor hen zo groot verlies te dragen.

Dat allen rusten in vrede

Chinese Ridderspoor

(*Delphinium chinense*)

De vorm van de wel heel sierlijke bloem van de Chinese Ridderspoor (en met haar ook de overige soorten uit dit geslacht) doet het niet vermoeden, dat we met een lid van de ranonkelfamilie te doen hebben. Niets is echter minder waar! De Riddersporen behoren zonder uitzondering tot de uitgebreide familie der Ranunculaceae!

Eigenlijk moet bij het horen van deze naam, bij iedere vogelliefhebber meteen een rood lampje gaan branden. De ranonkels zijn allemaal

giftig. De een wat meer dan de anderen, maar tóch...!

Deze planten geven vrij veel en gemakkelijk te winnen zaad, maar geeft dat liever niet aan de vogels. Het is beter tien gezonde vogels in de volière, dan één zieke in uw hand.

Als sierplantje kan zelfs de Chinese Ridderspoor gelukkig geen kwaad. De blauwe, paarse, of witte bloemen zijn van een oogstrelende schoonheid en dat is meer dan genoeg om er met verwondering naar te kijken.

Want een wonder is het zo'n bloem met de lange sporen.

In ons land groeit zij een enkele maal in het wild, maar verreweg de meeste riddersporen hebben in onze siertuinen een ereplaats gekregen.

De naam *Delphinium* is wat onduidelijk. Vermoedelijk komt dit van *Delphin* of *Delphinus* wat dolfin betekent, geheel zeker is dit echter niet. De naam *chinense* is duidelijker: afkomstig uit China.

P.J. de Penning

CéDé

eivoeders

VRAAG EN AANBOD

Annonces voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', betrekking hebbend op tentoonstellingen, vogelmarkten, aan- en verkoop en ruil van vogels, kooien, vogelboeken etc. van zuiver particuliere aard **f 12,50 tot 100 letters. Boven 100 letters 15 ct. pe letter meer.** Advertenties dienen vóór de 25e van de maand voorafgaande aan de datum van verschijning onder gelijktijdig betalingvermaking van het juiste bedrag te worden toegezonden aan het bondsbureau, postbus 74 te Bergen op Zoom. Na ge noemde dag ontvangen advertenties worden in het na eerderbedoelde nummer te verschijnen volgende nummer opgenomen. Ge den voor deze te laat binnengekomen advertenties worden niet geretourneerd. Men wordt dringend verzocht de tekst van de adve rtenties getypt of in duidelijk leesbaar schrift op te geven. Onduidelijk geschreven advertenties worden geretourneerd.

1-0 = MAN

0-1 = POP

1-1 = KOPPEL

TE KOOP

- Roseicoll's in div. kleuren. H. v. Leeuwen, St. Michielsgestel, Tel. 04105-5743, of 04199-2193.
- Natuurbroed rk.gk.zk. goulds, ma. t/m vrijd. na 19.00 uur zat. en zond. na 11.00 uur. W. Jacobs, Amsterdam, Tel. 020-370274.
- Zwart-rood-geelkop goulds of rullen voor forpus of taranta of nigrigenis. W. Kok, Zevenoord 9, 3079 MG Rotterdam, Tel. 010-832470.
- 1-1 agap, taranta, genegen diamantv. of chin. groenl. in te rullen. Tel. 02290-29687.
- 1-0 bloedvleklori, 1-1 groene halsband (kweekkoppel) 1 halsband '82. J. Lous, Huygensstr. 27, Westkapelle, Tel. 01187-2037.
- Colli in lut.-g.+z+cherry, olijf/bl.-d.gr./bl.-cobalt-mauve-broedkoppels w.m.cobalt witm. pers., groen-blauw. Tel. 08811-3819 b.g.gp. 08819-1660.
- Personata's blauw, cobalt, splendid pop, goulds zk.gk.rk. G. Sauer, Bornsestraat 295a, Almelo, Tel. 05490-19247.
- Wegens beëindigen van hobby: mask., rk.pap.am., diam., cuba's, isb.spits, bich., jap.m. A. Sinnema, Etten Leur, Tel. 01608-34633.
- Div. soorten vruchten en insekteneters, beo's, duifjes, witte rijstvogels en tropen. H. Broos, Beverweg 104, Breda, Tel. 076-225807.
- Ros.coll: kwp.cinn.x kobalt, cinn.x blauw, blauw/cinn.x bl.cinn., kobaltcinn., kobalt/cinn., do.gr/bl.cinn., (tz), kobalt/witm., split jap.geel. F.A. v. Velden, Schoolstraat 10, Uffelte, Tel. 05215-384.
- Rk.zk. goulds, rs.gs. bruine en isabel spitsst., bichenows, gk. binzen, witte gordels, meeuwen. A.J. Schurink, Woudenberg, Tel. 03498-3170.
- Graspark. prima eng.bloed bijz. fraaie, makke zware types o.a. violet en bont v.a. f 35.-. J.C. van Asselt, Kamp. OEK N.Holland '82. Stationsweg 19. Tel. 12162. Weesp.
- Witborst goulds x split, isabel gordel x split 3-3, emblema picta 3-3. A. Auwens, Vinkenstraat 45, Oss, Tel. 04120-33934. NB.
- Witborst rietvinken, witborst goulds zk.gk.rk., en zuiver split. Th. van Egmond, Braakstraat 64, Oss, Tel. 04120-31735.
- Turq.geel + roodbuik, elge., bourkes, splendids, alles wildvorm en andere vogels. W.S. Quist, Doublethstraat 11, St. Annaland, Tel. 01655-1889.
- Uit mijn welbekende stam: or. rd. en zalm, orrdag, orrdis, schimmel, orrdrons, alle kleuren in man en pop en in intensief en schimmel. Bezoek na tel. afspraak. F.J.M. van Huet, Marktstraat 18, Zevenaar, Tel. 08360-23058.
- Rk.zk. goulds, f 60,- p.p., jap.meeuwen, f 5,- p.p. W. Bakker, Fazantenhoeve 7, Leusden-C, Tel. 033-94578/945470.
- Wegens te drukke bezigheden, waardoor we te weinig aandacht aan hem/haar kunnen besteden geelborstara 3 jaar. A. Boon, Fahrheitstraat 28, Amersfoort, Tel. 033-12243.
- Roseicoll's lutino, albino, split en geelbont. G. v. Dongen, Rotseelaar 33, 4907 LJ Oosterhout, Tel. 01620-28406.
- Witb. goulds + split, roodkop pa. amadine. P. Simons, Amethistdijk 53, Roosendaal (NB), Tel. 01650-52459.
- R.Coll's: mauve, cobalt, witmaskers albino's en splitten. F. Blommaert, Brabantstr. 28, Prinsenbeek, Tel. 076-414168.
- Diamantv. binzen, spitsst., bichenows, br.b.rietv., gr.tijgerw., kl. cuba's. Th. Sleenkamer, Zijde 260, 2771 EW Boskoop, Tel. 01727-3493.
- Hooded broed 81 82 en 83., blue bonnet, red vented, cloncurry, blauwe prinses. A.J.M. Bogaers, v. Meterenstrat 6, Tilburg, Tel. 013-426618.
- Pareilhalsad., br. b. rietvinken, gev. rk.pap.amd. J.J. Stuster, Alb. Schweitzerdreeg 135, Maassluis, Tel. 01899-20622.
- Rk.gk.binsin, rk.gk.goulds, spitsst. A. Groenendaal, Concordia- laan 280, Etten Leur, Tel. 01606-13262.

- Roodkop kakariki's, personata's blauw wit en geel. W. Tielen Solmsstraat 10, Zevenbergen, Tel. 01680-26877.
- Witborst goulds f 75,- p.st. split f 35,- p.st. Donkers, Hoogakke 70, Sprundel, Tel. 01653-5954.
- Natuurbroed goulds, rk.gk.zk.witborst en split hiervan, na telf afspraak. Tel. 050-345763.
- 3-2 kapuzensijns ook genegen te rullen voor o.a. treursijs geelbuiksijns, of andere am.sijns. Tel. 03494-51414.
- Nog enkele onverwante broedparen grijsrug sperringpapagaaitjes (forpus Coelestis). Hazenlaan 3, Delft, Tel. 015-617675.
- Door omstandigheden alle eng. grasp., kweekvogels en br. 198: van goede afstamming. K. Das, Bosrand 8, Dwingeloo, Tel. 05219 1523.
- Vanaf juni: splendid in blauw, pastelbl., witborstpl., turq. in geel isabel, geelbont, bourks: in rose, geel, fallow, elegant: in lutino + div splitten. J.V. Esch, Maanstr. 2, Rykevorssel. B. Tel. 09-323122437
- Gebr. geheel metalen kan. broedkooien 40x35x25 met 2 buiter nestkastjes. K. Das, Bosrand 8, Dwingeloo, Tel. 5219-1523.
- Zwartstuit bichenow, prachtonnen, dom astr., r.masker astr., wb goulds, norm. goulds, rs. spitst., dk.pap.geelst. diamnt., br. spitst. cerus, bichenow. B. Ebeltsjes, Anjelierstr. 38, 7641 CG Wierden, Tel. 05496-2716.
- Gk.rk.zw. kop goulds + witb. x split 1982/83 geringd. M. v. d. Veer Hoogveldweg 30, 's Bosch. (engelen). Tel. 04195-1951.
- Witb.goulds diamantv., bichenows, spitsst. amd., pareis, isabe rijstvoigels, rk. papegaai amd., binsen. H. Scheper, Badstr. 63 Musselkanaal, Tel. 05994-3473.
- Voluam. moterbroedmachine, tevens kulkenkooien voor kwarte kweek met therm. staat. M. v. Gulik, Groenstr. 16, Tilburg, Tel. 013 364145.
- 2-0princessen, rosei collies, div. mutaties, o.a. lutino's albino's cynnamons groen en blauw en splitmannen hiervan. HH. Ezendam Deuringerstraat 276, Hengelo, Tel. 074-918749.
- Goulds witborst goulds split voor witborst goulds. Timmermans Burgemeester v. Mierlostraat 18, Gilze, Tel. 01615-2185.
- Ross. coll. in groen-d. gr-dg/bl-olijf-olijf/bl-zeegr-cobalt-mauve lutino-albino-or.cinnam/bl-bl.cinnam.-witm-cobalt/witm.-cobalt wit masker-bl/witt-lutino/witm.div. splitv-wegens overkomp. broedkooier 100-50-40 diep. M.A. Zagers, Franckstraat 2, 4711 BA St. Willebrord Tel. 01653-4435.
- Fischeries, personata's: groen, geel, blauw, wit, r.collies: groen bl., d.gr., olijf, lut., alb., 1-1 gold.cherry, F. Verschueren, Meerik België, Tel. 09-32-33157817.
- Een stencilmachine merk IDEAL, een stenciltypemachine merk Remington met bredewagen in één koop f 520,-. C.S. Bakker, N Boerenvaart 60, Enkhuizen, Tel. 02280-17273.
- Collies alb.lut., olijtbl., cobalt, mauve, w.maskers, gold, zivv., cyna monbl., d.groen w.mask., splitten. Meyskens, Edm. Lindenlaan 128 2750 Beveren, België, Tel. 03-7757648.
- 2-0 rode druppelastr., 1-0 dufresne astr., gev. 0-1 granaatstr. W Postma, Matenstraat 35, Wageningen, Tel. 08370-11488.
- Eigen kweek rsn. spitsstaarten f 15,- p.st., isabel spitsstaarter f 25,- p.st. J. Donkers, Hoogakker 70, Sprundel, Tel. 01653-5954.
- Eng. grasp. van zeer goede kwaliteit, div. kleuren a.kw.npc. te koop of rullen lori's 1-0 kapoetslori, 1-0 bloedvlek, 0-1 molukken rullen 0-1 rode lori tegen 1-0, 3 j. gev. 0-1 zw.stella en 0-1 mus schenbroek. M. v. Kimmenade, Tel. 04975-2361.
- Diamantv., witb. goulds, emblemas, witb. + br.b.rietv., rk+ driel.pap.am., rsn.spitsst, gordels, binzen, bichenows, serus, zivv. diamant duif. D. ten Hove, Meerkoetweg 54, Apeldoorn, Tel. 055 411301.

404

**INSECTICIDE doodt insecten
U WEEET WEL HOE GOED!**